

OGŁOSZENIE O ZMIANIE PROSPEKTU INFORMACYJNEGO
FRANKLIN TEMPLETON FUNDUSZU INWESTYCYJNEGO OTWARTEGO

Z DNIA 25 MAJA 2018 R.

Niniejszym, Templeton Asset Management (Poland) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A., ogłasza o zmianach w Prospekcie informacyjnym funduszu Franklin Templeton Funduszu Inwestycyjnego Otwartego („Prospekt”). Zmiany są następujące:

1) Na stronie tytułowej Prospektu zdanie dotyczące aktualizacji tekstu jednolitego Prospektu, otrzymuje nowe, następujące brzmienie:

„Data i miejsce sporządzenia Prospektu: 26 października 2015 r. w Warszawie, zaktualizowany w dniu 1 lutego 2016 r., 17 maja 2016 r., 17 sierpnia 2016 r., 5 grudnia 2016 r., 28 kwietnia 2017 r., 27 czerwca 2017 r., 12 lipca 2017 r., 22 sierpnia 2017 r., 29 września 2017 r., 10 października 2017 r., 2 listopada 2017 r., 4 stycznia 2018 r., w dniu 20 marca 2018 r. oraz w dniu 25 maja 2018 r.

Tekst jednolity został sporządzony w Warszawie w dniu 25 maja 2018 r.”;

2) W Rozdziale I Prospektu (Osoby odpowiedzialne za informacje zawarte w Prospekcie) zmieniono pkt 1. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„1. Imiona, nazwiska i funkcje osób fizycznych odpowiedzialnych za informacje zawarte w Prospekcie

Osoby fizyczne odpowiedzialne za informacje zawarte w Prospekcie, w tym za informacje finansowe:

Borno Janekovic – Prezes Zarządu

Katarzyna Majchrzak – Członek Zarządu

Ewa Radomska – Członek Zarządu

Dorota Rybińska – Członek Zarządu”;

3) W Rozdziale I Prospektu (Osoby odpowiedzialne za informacje zawarte w Prospekcie) zmieniono pkt 3. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„3. Oświadczenie w sprawie odpowiedzialności osób wskazanych w pkt 1

Oświadczamy, że informacje zawarte w Prospekcie są prawdziwe i rzetelne oraz nie pomijają żadnych faktów ani okoliczności, których ujawnienie w Prospekcie jest wymagane przepisami Ustawy i Rozporządzenia oraz wedle naszej najlepszej wiedzy nie istnieją, poza ujawnionymi w Prospekcie, okoliczności, które mogłyby wywrzeć znaczący wpływ na sytuację prawną, majątkową i finansową Funduszu.

Borno Janekovic	Katarzyna Majchrzak	Ewa Radomska	Dorota Rybińska
Prezes Zarządu	Członek Zarządu	Członek Zarządu	Członek Zarządu”;

4) W Rozdziale II Prospektu (Dane o Towarzystwie) zmieniono pkt. 4 nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„4. Wysokość i składniki kapitału własnego Towarzystwa, w tym wysokość składników kapitału własnego na ostatni dzień bilansowy

Na dzień 30 września 2017 r. wysokość i składniki kapitału własnego Towarzystwa były następujące:

Kapitał własny	17.767.716,27 złotych	
Kapitał podstawowy	24.330.100,00 złotych	
Kapitał zapasowy	23.999.000,00 złotych	
Strata netto	(15.585.086,54 złotych)	”;

5) W Rozdziale II Prospektu (Dane o Towarzystwie) zmieniono pkt. 7.1. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„7.1. Członków Zarządu Towarzystwa, ze wskazaniem funkcji pełnionej w Zarządzie

Borno Janekovic – Prezes Zarządu

Katarzyna Majchrzak – Członek Zarządu

Ewa Radomska – Członek Zarządu

Dorota Rybińska – Członek Zarządu.”;

6) W Rozdziale II Prospektu (Dane o Towarzystwie) zmieniono pkt. 7.2. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„7.2. Członków Rady Nadzorczej Towarzystwa, ze wskazaniem Przewodniczącego

Jed Plafker – Przewodniczący Rady Nadzorczej

Adrian White – Członek Rady Nadzorczej

Vivek Kudva – Członek Rady Nadzorczej

Maciej Cybulski – Członek Rady Nadzorczej

Andrzej Malec – Członek Rady Nadzorczej.”;

7) W Rozdziale II Prospektu (Dane o Towarzystwie) zmieniono pkt. 7.3. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„7.3. Osób fizycznych odpowiedzialnych w Towarzystwie za zarządzanie Funduszem (Subfunduszami)

Borno Janekovic

Krzysztof Musialik

Michał Oleszkiewicz”;

8) W Rozdziale II Prospektu (Dane o Towarzystwie) zmieniono pkt. 8.1. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„8.1. Zarząd

Borno Janekovic – Prezes Zarządu

Borno Janekovic jest Prezesem Zarządu Towarzystwa odpowiedzialnym za rozwój działalności spółki, zarządzanie relacjami z klientami, sprzedaż, marketing oraz nadzór zgodności działalności z prawem. Przed objęciem funkcji w Towarzystwie kierował procesem dystrybucji grupy Franklin Templeton w Europie Środkowej i Wschodniej, od strony sprzedaży detalicznej oraz relacji instytucjonalnych. W ramach sprawowanych funkcji odpowiadał za rozwój działalności na terenie nowych państw członkowskich Unii Europejskiej, jak również na rynkach Dalekiego Wschodu oraz Izraela. Borno Janekovic, pełniąc różne funkcje w sektorze finansowym przez okres ponad piętnastu lat, zdobył dużą wiedzę o biznesie.

Borno Janekovic dołączył do Franklin Templeton we Frankfurcie w 1999 r. Od 2004 r. jest związany z centrum Franklin Templeton dla obszaru Europy Środkowo-Wschodniej, Bliskiego Wschodu i Afryki (ang. *Central Eastern Europe Middle East & Africa, CEEMEA*), znajdującym się w Dubaju. Borno Janekovic obecnie pracuje w Warszawie.

Katarzyna Majchrzak – Członek Zarządu

Katarzyna Majchrzak jest członkiem zarządu, prawnikiem, ukończyła także International MBA Programme przy Uniwersytecie Warszawskim. Katarzyna Majchrzak związana jest z rynkiem kapitałowym od 15 lat. W Towarzystwie odpowiada za departament prawny. Do grupy Franklin Templeton dołączyła w 2014 r. Katarzyna Majchrzak przed dołączeniem do grupy Franklin Templeton pełniła funkcje dyrektora działu compliance i ryzyka w PGE Dom Maklerski S.A., dyrektora działu prawnego i prokurenta KBC Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. oraz dyrektora prawnego / inspektora nadzoru w WARTA Asset Management S.A. Katarzyna Majchrzak jest absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Ukończyła również podyplomowe studia w zakresie europejskiego prawa bankowego zorganizowane

przez Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk oraz International MBA Programme przy Uniwersytecie Warszawskim.

Dorota Rybińska – Członek Zarządu

Dorota Rybińska jest Członkiem Zarządu odpowiedzialnym za obszar wsparcia operacji funduszy, wyceny aktywów, księgowości i podatków. Dorota Rybińska dołączyła do grupy Franklin Templeton w 2010 roku. Kierowała zespołem odpowiedzialnym za wycenę aktywów funduszy europejskich, amerykańskich i kanadyjskich oraz zespołem działającym w obszarze administracji i raportowania finansowego funduszy europejskich. Wcześniej przez ponad 10 lat Dorota Rybińska zdobywała doświadczenie zawodowe w firmach Wielkiej Czwórki (Andersen, Ernst&Young), prowadząc i nadzorując audyty sprawozdań finansowych spółek wielu branż. Dorota Rybińska jest absolwentem „summa cum laude” Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Posiada tytuł biegłego rewidenta, jest członkiem stowarzyszenia ACCA (Association of Chartered Certified Accountants) oraz posiada certyfikat Green Belt Lean Six Sigma.

Ewa Radomska – Członek Zarządu

Ewa Radomska jest Członkiem Zarządu odpowiedzialnym za obszary Agenta Transferowego oraz Zarządzania Ryzykiem. Przed dołączeniem do grupy Franklin Templeton w roku 2007, pracowała w Centrum Finansowo-Księgowym firmy Hewlett-Packard. Ewa Radomska jest absolwentem Wydziału Historycznego, jak również Wydziału Neofilologii na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz słuchaczem Studiów Doktoranckich na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.”;

9) W Rozdziale II Prospektu (Dane o Towarzystwie) zmieniono pkt 8.2. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„8.2. Rada Nadzorcza

Jed Plafker – Przewodniczący Rady Nadzorczej

Jed Plafker pełni obecnie funkcję prezesa i dyrektora zarządzającego we Franklin Templeton Companies LLC. Jest odpowiedzialny za sieć sprzedaży międzynarodowej oraz marketing. Pełni również funkcję dyrektora w różnych podmiotach korporacyjnych oraz inwestycyjnych we Franklin Templeton oraz w Komitecie zarządzającym ICI Global.

Jed Plafker dołączył do Franklin Templeton Investments w 1994 r. jako prawnik w departamencie prawa korporacyjnego Franklin Templeton. W styczniu 1998 r. Jed Plafker dołączył do międzynarodowego zespołu prawnego jako wiceprezes odpowiedzialny za kwestie prawne z całego świata. W czerwcu 2000 r. dołączył do biura Franklin Templeton w Hong Kongu jako dyrektor działu prawnego na Azję, gdzie był odpowiedzialny za kwestie prawne dotyczące Franklin Templeton na obszarze Azji w zakresie prowadzonej działalności, produktów oraz zasobów ludzkich.

Adrian White – Członek Rady Nadzorczej, Członek Komitetu Audytu

Adrian White jest europejskim kontrolerem finansowym i dyrektorem ds. rachunkowości korporacyjnej we Franklin Templeton Investments, odpowiedzialnym za ostateczne zatwierdzenie dokumentacji księgowej i sprawozdawczość podmiotów mających swoje siedziby w Europie.

Adrian White wcześniej przez dwa lata pracował dla Franklin Templeton jako rezydujący w Kalifornii kontroler odpowiedzialny za sporządzanie i składanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych Franklin Templeton Investments w USA, a jeszcze wcześniej był starszym menedżerem w dziale audytu wewnętrznego odpowiedzialnym za Europę i Azję.

Przed dołączeniem do Franklin Templeton w 2001 r., Adrian White przez 5 lat pracował na Bermudach jako starszy menedżer w Zurich Financial Services, odpowiedzialny za rachunkowość inwestycyjną. Swoją karierę rozpoczynał w spółce Arthur Andersen w Leeds (Anglia); pracował także dla PricewaterhouseCoopers na Bermudach.

Adrian White ukończył studia magisterskie z zakresu rachunkowości i ekonomii na University of Dundee. Posiada tytuły dyplomowanego analityka finansowego (Chartered Financial Analyst, CFA) i dyplomowanego księgowego (dyplom honorowany w Anglii i Walii).

Vivek Kudva – Członek Rady Nadzorczej

Vivek Kudva pełni obecnie funkcję dyrektora zarządzającego odpowiedzialnego za region EMEA i Indie w Templeton Asset Management India Pvt Limited, Mumbai, Indie. W ramach pełnionego stanowiska odpowiada za wyznaczanie strategicznych kierunków firmy w tym regionie. Obecnie pracuje w Mumbaju. Vivek Kudva posiada ponad 30 – letnie doświadczenie w sektorze usług finansowych. Współpracuje z Franklin Templeton od ponad 10 lat, ostatnio na stanowisku dyrektora zarządzającego odpowiedzialnego za region CEEMEA i Indie. Pod jego kierownictwem regionalna wartość zarządzanych aktywów wzrosła ponad trzykrotnie w ciągu ostatnich 10 lat.

Przed dołączeniem do Franklin Templeton, Vivek Kudva pełnił funkcję Dyrektora Generalnego ds. Bankowości w Narodowym Banku Omanu, Muscat. Wezniej pracował w Indiach przez ponad 18 lat dla Hong Kong & Shanghai Banking Corporation (HSBC), stąd posiada szerokie doświadczenie w zakresie bankowości korporacyjnej. Pod koniec współpracy z HSBC pełnił funkcję Przewodniczącego ds. Indywidualnych Usług Finansowych w Indiach. Odegrał kluczową rolę przy pomyślnym rozwijaniu i wykonywaniu strategii wzrostu sprzedaży w Indiach. Vivek Kudva ukończył inżynierię na Indyjskim Instytucie Technologii (IIT) w Delhi, oraz ukończył podyplomowe studia zarządzania na Indyjskim Instytucie Zarządzania w Ahmedabad (IIMA), Indie.

Maciej Cybulski – Członek Rady Nadzorczej, Członek Komitetu Audytu

Maciej Cybulski ma ponad dwudziestoletnie doświadczenie na rynku kapitałowym. Karierę zaczynał w Inwestycyjnym Domu Maklerskim PBI jako specjalista, a później kierownik zespołu rynku pierwotnego. Następnie był odpowiedzialny za uruchomienie usług agenta transferowego dla funduszu emerytalnego i funduszy inwestycyjnych w Kredyt Banku S.A. oraz wsparcie dystrybucji funduszy. W kolejnych okresach pełnił szereg funkcji menedżerskich nadzorując m.in. działalność powierniczą i depozytariusza w Kredyt Banku, a później w BZ WBK S.A.

Ukończył studia podyplomowe w zakresie rachunkowości oraz metod wyceny spółki kapitałowej.

Obecnie doradza w projektach realizowanych na zlecenia międzynarodowych instytucji finansowych.

Andrzej Malec – Członek Rady Nadzorczej, Przewodniczący Komitetu Audytu

Dr Andrzej Malec, certyfikowany księgowy (wpis nr 348/95) i doradca podatkowy (wpis nr 06013), jest prawnikiem finansowym prowadzącym indywidualną kancelarię, a także partnerem (of counsel) w

firmie prawniczej „Kochański Zięba & Partners” sp. kom. z siedzibą w Warszawie, gdzie prowadzi praktykę ekonomicznych zagadnień prawa. Andrzej Malec jest również ekspertem ds. podatków oraz niestandardowych problemów prawnych Business Centre Club (BCC).

Wcześniej był m.in. członkiem zarządu, dyrektorem ds. finansowych i prawnych polskiego holdingu z branży FMCG (BOS S.A.), prezesem firmy konsultingowej pełniącej rolę centrum usług wspólnych dla dwóch grup kapitałowych (BOS S.A., MISPOL S.A.), a także zasiadał w radach nadzorczych kilku spółek (m.in. EMPERIA S.A., MISPOL S.A., PLATIGE IMAGE S.A.), dwukrotnie pełniąc funkcję przewodniczącego komitetu audytu.”;

10) W Rozdziale III Części A Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 7.1.1. ppkt 4) nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„4) Nabywanie Jednostek Uczestnictwa w celu uzyskania statusu Uczestnika Funduszu może nastąpić poprzez dokonanie odpowiedniej wpłaty na rachunek bankowy wskazany przez Fundusz, prowadzony na rzecz danego Subfunduszu przez Depozytariusza, bądź inny wskazany przez Fundusz rachunek Subfunduszu oraz przekazanie ważnego, prawidłowo wypełnionego zlecenia nabycia, przygotowanego na formularzu takiego zlecenia zaakceptowanego przez Fundusz (w tym w wersji elektronicznej). Wpłata może być dokonana poprzez przelanie środków pieniężnych z rachunku bankowego inwestora, jak również poprzez wpłatę środków pieniężnych dokonaną za pośrednictwem banku. Zlecenie wypełnione w sposób nieczytelny lub nieprawidłowy, mogące wywołać wątpliwości co do treści lub autentyczności będzie uznane za nieważne.”;

11) W Rozdziale III Części A Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 7.4. ppkt 3) nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„3) W przypadku otrzymania przez Agenta Transferowego zlecenia Zamiany przed godz. 9.00 w Dniu Wyceny (dzień D), umorzenie Jednostek Uczestnictwa Subfunduszu źródłowego i nabycie Jednostek Uczestnictwa Subfunduszu docelowego w ramach realizacji Zamiany następuje po cenie równej Wartości Aktywów Netto Subfunduszu na Jednostkę Uczestnictwa na drugi Dzień Wyceny (dzień D+2) od dnia otrzymania przez Agenta Transferowego zlecenia Zamiany.

W przypadku otrzymania przez Agenta Transferowego zlecenia Zamiany po godz. 9.00 w Dniu Wyceny (dzień D), umorzenie Jednostek Uczestnictwa Subfunduszu źródłowego i nabycie Jednostek Uczestnictwa Subfunduszu docelowego w ramach realizacji Zamiany następuje po cenie równej Wartości Aktywów Netto Subfunduszu na Jednostkę Uczestnictwa na trzeci Dzień Wyceny (dzień D+3) od dnia otrzymania przez Agenta Transferowego zlecenia Zamiany.

Towarzystwo dołoży wszelkich starań, aby zapewnić, że proces Zamiany Jednostek Uczestnictwa Subfunduszu przeprowadzany jest przy zachowaniu terminów wskazanych powyżej, chyba że opóźnienie wynika z okoliczności, za które Towarzystwo nie może ponosić odpowiedzialności, przede wszystkim w przypadku, gdy zlecenie jest składane w sposób nieprawidłowy.”;

12) W Rozdziale III Części A Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 7.8. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„7.8. Ochrona danych osobowych

Wszelkie dane osobowe Uczestników Funduszu („Dane osobowe”) zawarte w formularzu zapisu oraz wszelkie późniejsze Dane osobowe pozyskane w ramach relacji biznesowych Uczestników z

Funduszem i/lub Towarzystwem mogą być, z zastrzeżeniem krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych, zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, udostępniane lub w inny sposób przetwarzane lub wykorzystywane („**przetwarzane**”) przez Fundusz, Towarzystwo oraz inne spółki Franklin Templeton Investments, w tym Franklin Resources, Inc. i/lub jej spółki zależne i stowarzyszone, Depozytariusza, a także wszelkie inne osoby trzecie świadczące usługi na ich rzecz, spośród których każda może mieć siedzibę poza granicami Polski i/lub Unii Europejskiej, w szczególności posiadające siedzibę na terytorium USA oraz Indii. Dane osobowe Uczestników Funduszu będą przetwarzane są w celach właściwego zarządzania rejestrem Uczestnika, rozwoju relacji biznesowych, przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, identyfikacji podatkowej, a także stosownie do celów Europejskiej Dyrektywy o Oszczędnościach, zaimplementowanej do przepisów prawa polskiego lub dla celów przestrzegania wymogów przewidzianych w FATCA lub innych podobnych regulacjach prawnych (np. wydanych na poziomie OECD). Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa Fundusz i/lub Towarzystwo mogą być zobowiązani do ujawnienia Danych osobowych dotyczących Podatników USA i/lub nieuczestniczących FFIs polskim organom podatkowym, które mogą przekazać je do amerykańskiego Urzędu Skarbowego [Internal Revenue Services]. Fundusz i/lub Towarzystwo oraz spółki wchodzące w skład grupy Franklin Templeton Investments mogą również wykorzystać Dane Osobowe dla innych celów określonych szczegółowo w Informacji o ochronie prywatności Franklin Templeton.

Towarzystwo zwraca się do Uczestnika Funduszu z prośbą o wyrażenie zgody na wykorzystanie informacji dotyczących ich poglądów politycznych, przekonań religijnych lub filozoficznych, które mogą zostać ujawnione w ramach kontroli zgodności osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne, dla wyżej wymienionych celów. Zgoda ta umieszczona została w formularzu zapisu.

Informacja o Polityce Prywatności oraz Informacja dotycząca plików Cookie Franklin Templeton („**Informacja o Polityce Prywatności**”) zawierają m.in. dalsze informacje nt. wykorzystywania Danych osobowych Uczestników Funduszu przez Fundusz, Towarzystwo, oraz podmioty wchodzące w skład grupy Franklin Templeton Investments, rodzaje przetwarzanych Danych osobowych, a także wskazują inne cele, dla których Dane osobowe są przetwarzane przez te podmioty, listę podmiotów zaangażowanych w przetwarzanie Danych osobowych, jak również prawa osób, których Dane osobowe dotyczą. Informacja o Polityce Prywatności jest dostępna na stronie internetowej: www.franklintempletonglobal.com/privacy (wersja papierowa jest udostępniana bezpłatnie na żądanie). Jeżeli Uczestnik Funduszu jest zainteresowany skorzystaniem z przysługujących mu uprawnień, zadaniem pytania, podniesieniem wątpliwości lub złożeniem skargi dotyczącej Informacji o Polityce Prywatności, może skontaktować się bezpośrednio z Towarzystwem lub Inspektorem ds. Ochrony Danych Osobowych, pod adresem: DataProtectionOfficer@franklintempleton.com lub Franklin Templeton International Services S.à r.l., 8A, rue Albert Borschette, L 1246 Luxembourg.

Informacja o Polityce Prywatności może ulegać zmianie w zakresie uzależnionym od wyłącznego uznania Towarzystwa i/lub Funduszu.”;

13) W Rozdziale III Części A Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 7.9. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„7.9. Ustawa o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami

W dniu 27 marca 2017 r. ogłoszona została Ustawa o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (dalej: „**Ustawa CRS**”). Celem nowej ustawy jest m.in. wprowadzenie do polskiego ustawodawstwa założeń unijnej dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającej

dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania. Dyrektywa ta jest zbieżna z globalnym standardem w zakresie automatycznej wymiany informacji w sprawach podatkowych opracowanym przez OECD. Ustawa CRS nałożyła na Towarzystwo oraz Fundusz obowiązek regularnego informowania Ministra Finansów i upoważnionych przez niego organów o rachunkach prowadzonych dla zagranicznych podatników. Informacje te będą następnie przekazywane za pomocą środków komunikacji elektronicznej administracjom podatkowym państw, których rezydentami są posiadacze rachunków. Zgodnie z ustawą informacje o rachunkach raportowanych będą zawierać przede wszystkim dane osób fizycznych lub innych podmiotów przez nie kontrolowanych, będących posiadaczami rachunków, w tym numer identyfikacji podatkowej nadany przez ich państwo rezydencji, informacje na temat państwa rezydencji, numer rachunku oraz kwoty przychodów, takich jak odsetki, dywidendy, przychody ze sprzedaży aktywów finansowych i inne przychody osiągnięte w związku z aktywami posiadanymi na rachunku. Od 1 maja 2017 r. Towarzystwo oraz Fundusz będzie wymagało od klientów, szczegółowych informacji:

1. w przypadku osób fizycznych te informacje to: imię i nazwisko, aktualny adres zamieszkania, miejscowość i kraj urodzenia, data urodzenia, kraj lub kraje rezydencji podatkowej, numer identyfikacji podatkowej tzw. TIN lub przyczyna, w przypadku braku posiadania numeru TIN.
2. w przypadku podmiotów wymagane dane to: nazwa, aktualny adres siedziby (w tym kraj), kraj lub kraje rezydencji podatkowej, status podmiotu, dane osoby kontrolującej – dane osoby fizycznej, numer identyfikacji podatkowej tzw. TIN. Klienci są również zobowiązani do przedkładania na żądanie instytucji finansowych odpowiednich dokumentów i/lub oświadczeń.

Powyższe stanowi wyłącznie podsumowanie implikacji podatkowych i opiera się na aktualnej interpretacji przepisów prawa. Powyższy opis nie stanowi porady inwestycyjnej lub podatkowej. Inwestorzy powinni zapoznać się, a o ile to wskazane – skonsultować ze swoimi profesjonalnymi doradcami – w zakresie konsekwencji podatkowych nabywania, posiadania lub rozporządzania jednostkami uczestnictwa wynikających z prawodawstwa kraju obywatelstwa, rezydencji, siedziby lub utworzenia.”;

14) W Rozdziale III Części A Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 10.1. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„10.1. Opodatkowanie Funduszu

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 10) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (zwanej dalej: „Ustawa o CIT”), Fundusz, jako fundusz inwestycyjny otwarty utworzony na mocy przepisów Ustawy, jest zwolniony od podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce.”;

15) W Rozdziale III Części A Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 10.2.1. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„10.2.1. Osoby fizyczne

Zgodnie z art. 30a ust. 1 pkt 5 ustawy podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej zwanej: „Ustawa o PIT”), dochód z jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych jest opodatkowany zryczałtowanym podatkiem dochodowym według stawki w wysokości 19%. Ponadto, zgodnie z art.

30a ust. 7 Ustawy o PIT, dochód z jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych nie łączy się z innymi dochodami, opodatkowanymi na zasadach ogólnych, opodatkowanych według skali podatkowej.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 38 Ustawy o PIT, wydatki poniesione na nabycie jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, dla celów podatkowych nie są uważane za koszty uzyskania przychodu do czasu odkupienia lub umorzenia jednostek uczestnictwa. W celu ustalenia wydatków poniesionych na nabycie jednostek uczestnictwa, odkupienie jednostek następuje według tzw. zasady FIFO – pierwsze przyszło, pierwsze wyszło – co oznacza, że jednostki uczestnictwa nabyte wcześniej, są odkupywane w pierwszej kolejności.

Zgodnie z art. 17 ust. 1c Ustawy o PIT, do przychodów nie wlicza się przychodu w przypadku odkupienia jednostek uczestnictwa jednego subfunduszu, o ile umarzone jednostki uczestnictwa polegają zamianę na jednostki uczestnictwa związane z innym subfunduszem wydzielonym w tym samym funduszu inwestycyjnym, dokonanej na podstawie przepisów Ustawy.

Zgodnie z Art. 41 ust. 4 Ustawy o PIT, zryczałtowany podatek dochodowy jest pobierany przez Fundusz występujący w roli płatnika. Uczestnicy Funduszu (podatnicy) nie są zobowiązani do składania deklaracji/zeznań podatkowych w przypadku, gdy podatek jest pobierany przez Fundusz.

Zgodnie z art. 30a ust. 5 Ustawy o PIT, wypłacanego przez fundusz inwestycyjny dochodu, nie pomniejsza się o straty poniesione przez Uczestnika Funduszu w związku z uczestnictwem w innych funduszach inwestycyjnych, w bieżącym roku podatkowym oraz w latach poprzednich.

Przychody uzyskane przez Uczestników Funduszu niebędących polskimi rezydentami podatkowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2a Ustawy o PIT, co do zasady, również podlegają opodatkowaniu polskim podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Niemniej jednak, w przypadku gdy krajem rezydencji Uczestnika jest państwo, z którym Polska podpisała umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, możliwe jest skorzystanie z preferencyjnych zasad opodatkowania (obniżone stawki podatkowe lub zwolnienie od opodatkowania). Niemniej jednak, w wypadku dochodów, od których podatek powinien zostać pobrany przez Fundusz – jako płatnika, zastosowanie wynikającej z takiej umowy zasady opodatkowania uzależnione będzie od przedstawienia przez Uczestnika odpowiedniego certyfikatu rezydencji podatkowej, co wynika z art. 41 ust. 9 Ustawy o PIT. Certyfikat powinien być sporządzony w języku polskim lub angielskim albo przetłumaczony na jeden z tych języków przez tłumacza przysięgłego. W przypadku, w którym certyfikat rezydencji lub informacje przekazane przez Uczestnika są niejasne, Fundusz przyjmuje, że certyfikat rezydencji nie jest ważny. Fundusz nie ponosi odpowiedzialności za niedopełnienie przez Uczestnika obowiązku przedstawienia aktualnego i zgodnego z rzeczywistością certyfikatu rezydencji. Uczestnik jest obowiązany do poinformowania Funduszu o wszelkich zmianach informacji wskazanych w złożonym uprzednio certyfikacie rezydencji. Mając na uwadze art. 41 ust. 9a, w przypadku gdy certyfikat rezydencji nie zawiera wskazania okresu jego ważności, to Fundusz uwzględni dany certyfikat przez okres kolejnych dwunastu miesięcy od dnia jego wydania. Jeśli z jakiegokolwiek dokumentacji będzie wynikać zmiana miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, to wówczas, mając na uwadze odpowiedzialność wskazaną w art. 41 ust. 9d Ustawy o PIT, Fundusz nie uwzględni otrzymanego wcześniej certyfikatu rezydencji, Natomiast w przypadku, gdy Uczestnik nie informuje o zmianie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych, a nie wynika ona z żadnej przedstawionej przez niego dokumentacji, odpowiedzialność za niepobrany podatek ponosi wówczas Uczestnik jako podatnik.

Mając na uwadze fakt, iż postanowienia umów o unikaniu podwójnego opodatkowania mogą przewidywać odmienne zasady opodatkowania, każdy przypadek powinien być analizowany odrębnie.

Powyższe stanowi wyłącznie podsumowanie implikacji podatkowych i opiera się na interpretacji przepisów prawa podatkowego na dzień wydania prospektu. Powyższy opis nie stanowi porady inwestycyjnej lub podatkowej.

Inwestorzy powinni zapoznać się, a o ile to wskazane – skonsultować ze swoimi profesjonalnymi doradcami – w zakresie konsekwencji podatkowych nabywania, posiadania lub rozporządzania Jednostkami Uczestnictwa wynikających z prawodawstwa kraju obywatelstwa, rezydencji, siedziby lub utworzenia.”;

16) W Rozdziale III Części A Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 10.2.2. nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„10.2.2. Osoby prawne

Zgodnie z art. 7 ust. 1 Ustawy o CIT, przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym jest dochód stanowiący sumę dochodu osiągniętego z zysków kapitałowych oraz dochodu osiągniętego z innych źródeł przychodów. Za dochód ze źródła przychodów należy rozumieć osiągniętą w roku podatkowym nadwyżkę sumy przychodów z tego źródła nad kosztami ich uzyskania. Zgodnie z art. 7b ust. 1 pkt 2 przychodami z zysków kapitałowych są m.in. dywidendy otrzymane przez uczestników funduszy inwestycyjnych lub instytucji wspólnego inwestowania dochodu tego funduszu lub tej instytucji, w przypadku gdy statut przewiduje wypłacanie tych dochodów bez odkupywania jednostek uczestnictwa albo wykupywania certyfikatów inwestycyjnych. Uwagę należy więc zwrócić na fakt, iż od 1 stycznia 2018 r. na skutek nowelizacji przychody z zysków kapitałowych stanowią odrębne źródło przychodów, dla którego osobno analizuje się koszty i rozlicza ewentualne straty powstałe w ramach tego źródła.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 Ustawy o CIT, podatek dochodowy od osób prawnych wynosi co do zasady 19% podstawy opodatkowania (dla małych podatników obowiązuje stawka 15%).

W myśl art. 12 ust. 1 Ustawy o CIT, przychodami są m.in. otrzymane pieniądze oraz wartości pieniężne. Z kolei zgodnie z art. 15 ust. 1 Ustawy o CIT, kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodu lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyłączeniem kosztów wskazanych w art. 16 ust. 1 Ustawy o CIT.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 8 Ustawy o CIT, wydatki poniesione na nabycie jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, dla celów podatkowych nie są uważane za koszty uzyskania przychodu do czasu odkupienia jednostek uczestnictwa.

Zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 20 Ustawy o CIT, do przychodów nie wlicza się przychodu w przypadku odkupienia jednostek uczestnictwa jednego subfunduszu, o ile umarzone jednostki uczestnictwa polegają zamianę na jednostki uczestnictwa związane z innym subfunduszem wydzielonym w tym samym funduszu inwestycyjnym, dokonanej na podstawie Ustawy.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 Ustawy o CIT, podatnicy niemający w Polsce siedziby lub zarządu (nierezydenci) podlegają obowiązkowi podatkowemu tylko w zakresie dochodów osiąganych na terytorium Polski. Co do zasady, w celu ustalenia obowiązku podatkowego od dochodów z tytułu udziału w polskich funduszach inwestycyjnych uzyskiwanych przez osoby prawne niebędące polskimi

rezydentami, należy się odwołać między innymi do Ustawy o CIT, przepisów podatkowych kraju rezydencji podatkowej osoby prawnej oraz w przypadku gdy krajem rezydencji podatkowej takiego podmiotu jest państwo, z którym Polska podpisała umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania, do tej umowy. Mając na uwadze, że postanowienia ww. umów o unikaniu podwójnego opodatkowania mogą przewidywać różne zasady opodatkowania, każdy przypadek powinien być analizowany odrębnie.

Powyższe stanowi wyłącznie podsumowanie implikacji podatkowych i opiera się na interpretacji przepisów prawa na dzień wydania prospektu. Powyższy opis nie stanowi porady inwestycyjnej lub podatkowej.

Inwestorzy powinni zapoznać się, a o ile to wskazane – skonsultować ze swoimi profesjonalnymi doradcami – w zakresie konsekwencji podatkowych nabywania, posiadania lub rozporządzania Jednostkami Uczestnictwa wynikających z prawodawstwa kraju obywatelstwa, rezydencji, siedziby lub utworzenia.”;

17) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 1.2. w zakresie opisu „Ryzyka związanego z Instrumentami Pochodnymi” „Ryzyka umów typu swap” oraz „Ryzyka walutowego”, nadając im nowe, następujące brzmienie:

„Ryzyko związane z Instrumentami Pochodnymi

Wyniki uzyskiwane z lokat w Instrumenty Pochodne w dużej mierze zależą od wyników uzyskiwanych z waluty, papieru wartościowego, indeksu lub innych aktywów stanowiących instrument bazowy, i tego rodzaju instrumenty są często narażone na ryzyka podobne do ryzyk wynikających z instrumentów bazowych oraz na inne ryzyka. Subfundusz może zawierać umowy opcji, kontrakty *futures* oraz *forward*, w których instrumentem bazowym mogą być indeksy, papiery wartościowe, Instrumenty Rynku Pieniężnego, kursy walut lub stopy procentowe, umowy opcji (w tym warrantów), w których instrumentem bazowym mogą być Udziałowe Papiery Wartościowe oraz umowy swap oparte o indeksy, papiery wartościowe, Instrumenty Rynku Pieniężnego, kursy walut, w celu ograniczenia ryzyka inwestycyjnego i zapewnienia sprawnego zarządzania portfelem inwestycyjnym Subfunduszu. Lokaty w Instrumenty Pochodne wiążą się z kosztami i mogą powodować powstanie efektu dźwigni finansowej w portfelu Subfunduszu, która może skutkować znaczną niestabilnością i być przyczyną partycypowania Subfunduszu w stratach (a także w zyskach) w wysokości znacznie przekraczającej początkową lokatę Subfunduszu. W przypadku kontraktów *futures*, kwota początkowej wpłaty jest niewielka w stosunku do wartości kontraktu *futures*, w związku z czym wskazane transakcje określa się jako „lewarowane” lub jako transakcje „z dźwignią finansową”. Stosunkowo niewielka zmiana na rynku będzie miała proporcjonalnie większy wpływ, co może działać na korzyść Subfunduszu lub na jego niekorzyść. Złożenie pewnych zleceń mających służyć ograniczeniu strat do określonej kwoty może nie być skuteczne, ponieważ warunki rynkowe mogą sprawić, że takie zlecenia nie będą możliwe do realizacji.

Opcje również mogą wiązać się ze zwiększonym poziomem ryzyka. Sprzedaż („udzielanie“ lub „przyznawanie“) opcji z reguły pociąga za sobą większe ryzyko niż ich nabywanie. Mimo iż premia otrzymywana przez Subfundusz jest stała, Subfundusz może ponieść stratę o wiele większą od kwoty premii. Subfundusz będzie też narażony na ryzyko związane z realizacją opcji przez nabywcę, a Subfundusz będzie zobowiązany do rozliczenia opcji środkami pieniężnymi lub do nabycia bądź dostarczenia instrumentu bazowego. Jeżeli opcja jest „pokryta“ poprzez zajęcie przez Subfundusz

odpowiedniej pozycji wynikającej z instrumentu bazowego bądź zawarcia kontraktu *futures* na inną opcję, ryzyko może zostać ograniczone.

Niektóre Instrumenty Pochodne mogą cechować się wysokim stopniem dźwigni finansowej, niezależnie od wielkości początkowej lokaty. Użycie dźwigni finansowej może spowodować, że Subfundusz będzie zobowiązany zakończyć inne lokaty wchodzące w skład portfela Subfunduszu w celu zaspokojenia swoich zobowiązań lub spełnienia wymogów w zakresie dywersyfikacji aktywów w czasie, gdy będzie to dla niego niekorzystne. Inne ryzyka obejmują brak płynności, zróżnicowanie ceny bieżącej z ceną teoretyczną lub nieodpowiednią wycenę Instrumentów Pochodnych, a także korelację pomiędzy wartością Instrumentu Pochodnego a instrumentem bazowym różną od teoretycznej, co może spowodować, że Subfundusz nie osiągnie zamierzonych korzyści. Skuteczność lokaty w Instrument Pochodny zazwyczaj zależały od zdolności zarządzającego Subfunduszem do prawidłowego prognozowania zmian na rynku w odniesieniu do instrumentu bazowego Instrumentu Pochodnego. Jeśli rynek lub rynki, bądź ceny poszczególnych klas lokat zmieniają się w nieoczekiwany sposób, w szczególności w nietypowych lub ekstremalnych warunkach rynkowych, Subfundusz może nie osiągnąć przewidywanych korzyści z transakcji i może ponieść straty, które mogą być znaczące. Jeśli dokonywanie przez Subfundusz lokat w Instrumenty Pochodne nie przynosi korzyści, wyniki Subfunduszu mogą być gorsze niż gdyby zarządzający Subfunduszem nie podjął decyzji o dokonaniu lokat w takie Instrumenty Pochodne. W zakresie, w jakim Subfundusz dokonuje lokat w tego typu papiery wartościowe dla celów zabezpieczenia, istnieje ryzyko korelacji realizacji różnej od zakładanej pomiędzy zmianami wartości Instrumentu Pochodnego oraz wartości instrumentu bazowego lub innego aktywa będącego przedmiotem zabezpieczenia. Istnieje także ryzyko, w szczególności w ekstremalnych warunkach rynkowych, że instrument, który zazwyczaj wykorzystywany jest jako zabezpieczenie, w ogóle nie zapewnia korzyści z tytułu zabezpieczenia.

Subfundusz może zawierać transakcje mające za przedmiot Instrumenty Pochodne, które znajdują się w obrocie giełdowym albo które mogą być negocjowane prywatnie i być w obrocie poza rynkiem giełdowym („OTC”), a nie w obrocie giełdowym. Instrumenty Pochodne znajdujące się w obrocie giełdowym obejmują *futures*, opcje, opcje *futures* i warranty. Przykładami Instrumentów Pochodnych OTC są kontraktów walutowych *forward*, swapy całkowitego zwrotu lub kontrakty na różnice kursowe. Lokaty w instrumenty OTC mogą powodować stratę, jeśli druga strona transakcji (w odniesieniu do kontraktów walutowych *forward* i innych instrumentów pochodnych OTC) nie wykona zaciągniętych zobowiązań, w tym z powodu upadłości lub niewypłacalności. Takie ryzyko może być zwiększone w czasie niestabilnych uwarunkowań rynkowych. Zabezpieczenie jest stosowane dla wielu transakcji związanych z instrumentami pochodnymi OTC – musi być zagwarantowane drugiej stronie, jeśli Subfundusz poniesie stratę netto w danej transakcji i Subfundusz może utrzymać zabezpieczenie zagwarantowane przez drugą stronę, jeśli Subfundusz uzyska zysk netto z danej transakcji. Wartość zabezpieczenia może się wahać i może być trudne do sprzedania, dlatego nie istnieją żadne zapewnienia, że wartość posiadanego zabezpieczenia będzie wystarczająca do pokrycia kwoty należnej Subfunduszowi lub nie zostanie przeznaczona na spełnienie innych zaległych zobowiązań drugiej strony. Inne ryzyka obejmują niezdolność do zakończenia lokaty za względu na to, że obrót stał się nie płynny (w szczególności na rynkach OTC) lub dostępność drugiej strony staje się ograniczona przez pewien okres czasu. Dodatkowo, obecność spekulantów na poszczególnym rynku może prowadzić do odchylenia ceny. W zakresie, w jakim Subfundusz nie jest zdolny do zakończenia lokaty przez nie płynność rynku, Subfundusz może nie być zdolny do zapobiegnięcia dalszym stratom na wartości posiadanych Instrumentów Pochodnych i płynność Subfunduszu może być naruszona w zakresie, w jakim posiada znaczną część swoich aktywów płynnych oznaczonych jako oddzielne w celu pokrycia swoich zobowiązań wynikających z takich Instrumentów Pochodnych.

Subfundusz może być także zobowiązany do przyjęcia lub dostarczenia instrumentu bazowego, czego zarządzający Subfunduszem próbowałby uniknąć. Niektóre Instrumenty Pochodne mogą być szczególnie narażone na zmiany stóp procentowych lub innych cen rynkowych. Inwestorzy powinni wziąć pod uwagę, że podczas gdy Subfundusz może zamierzać wykorzystać strategię Instrumentów Pochodnych regularnie, nie jest zobowiązany do zawarcia transakcji mających za przedmiot Instrumenty Pochodne – ogólnie - lub jakiegokolwiek konkretny Instrument Pochodny, jeśli zarządzający Subfunduszem postanowi tego nie dokonać z powodu dostępności, kosztów lub innych czynników.

Na mocy ostatnich reform finansowych, wymaga się, aby niektóre typy transakcji mających za przedmiot Instrumenty Pochodne (tj., niektóre swap) były, a w przypadku innych instrumentów finansowych ostatecznie są przewidywane, rozliczane przez kontrahenta centralnego. Centralne rozliczenie zostało wprowadzone w celu zmniejszenia ryzyka kredytowego kontrahenta i wzrostu płynności w porównaniu do swap OTC, ale nie eliminuje tych ryzyk całkowicie. W odniesieniu do rozliczonych transakcji typu swap, istnieje również ryzyko straty przez Subfundusz jego początkowych i zmiennych wpłat (ang. *margin deposits*) w razie upadłości *futures commission merchant* („FCM”), z którym Subfundusz otworzył pozycję w umowie swap. Jeśli FCM nie wykona obowiązków prawidłowego raportowania, Subfundusz także będzie podlegać ryzyku, że FCM mogłoby wykorzystać aktywa Subfunduszu w celu zaspokojenia swoich własnych zobowiązań finansowych lub zapłaty zobowiązań innego klienta do kontrahenta centralnego. W odniesieniu do rozliczonych transakcji typu swap, Subfundusz może nie być w stanie uzyskać na tyle korzystnych warunków, jakie byłby w stanie wynegocjować, gdyby swap był dwustronny. Dodatkowo, FCM może jednostronnie zmieniać warunki umowy zawartej z Subfunduszem, m.in. poprzez nałożenie limitów zajętych pozycji lub wprowadzenie dodatkowych wymogów w zakresie wpłat wstępnych w odniesieniu do lokat Subfunduszu w poszczególne typy swap. Kontrahenci centralni oraz FCM mogą co do zasady żądać zakończenia istniejących rozliczonych transakcji typu swap, przeprowadzonych z udziałem kontrahenta centralnego w każdym czasie, i mogą także żądać zwiększenia wpłaty wstępnej powyżej poziomu wymaganego początkowo w umowie swap.

Regulacja dotycząca udziału kontrahenta centralnego w transakcji typu swap, a także innych transakcjach mających za przedmiot Instrumenty Pochodne, jest szybko zmieniającą się dziedziną prawa i podlega modyfikacjom ze strony państwa / rządu i działaniom sądowym. Dodatkowo, organy nadzoru oraz giełdy w wielu jurysdykcjach są upoważnione do podjęcia nadzwyczajnych działań w sytuacjach nadzwyczajnych na rynku, włączając w to np.: wdrożenie lub obniżenie limitów pozycji spekulacyjnych, wdrożenie większych wymagań związanych z wpłatą początkową, ustanowienie dziennych limitów cen i zawieszenie obrotu. Nie są możliwe w pełni do przewidzenia efekty obecnych lub przyszłych regulacji. Nowe wymagania, nawet jeśli nie są bezpośrednio stosowane do Subfunduszu, mogą zwiększyć koszt lokat Subfunduszu, co mogłoby niekorzystnie wpłynąć na wartość Jednostek Uczestnictwa.

Wykorzystanie strategii Instrumentów Pochodnych może mieć także skutki podatkowe w stosunku do Subfunduszu. Termin i charakter przychodów, zysków i strat związanych z tymi strategiami mogłoby negatywnie wpłynąć na zdolność zarządzającego Subfunduszem do zakończenia lokaty w Instrumenty Pochodne w terminie przez niego zakładanym.

Ryzyko umów typu swap

Subfundusz może zawierać umowy typu swap oparte o indeksy, papiery wartościowe, Instrumenty Rynku Pieniężnego lub kursy walut w celu ograniczenia ryzyka inwestycyjnego, jak i w celu zapewnienia sprawnego zarządzania portfelem inwestycyjnym Subfunduszu. Umowy typu swap są

umowami zawieranymi przede wszystkim przez inwestorów instytucjonalnych na okresy od kilku dni do więcej niż jednego roku. W standardowej transakcji typu „swap”, dwie strony postanawiają o wymianie dochodów (lub różnicy w stopie dochodów) uzyskanych lub osiągniętych z uzgodnionych wcześniej lokat lub instrumentów. Dochód brutto, który ma podlegać wymianie lub „swap’owi” pomiędzy stronami, ustalany jest w odniesieniu do „wartości nominalnej”, tj. dochód lub przyrost wartości konkretnej kwoty w dolarach amerykańskich, zainwestowanej na ustaloną stopę oprocentowania, w danej walucie obcej lub w „koszyku” papierów wartościowych odzwierciedlających określony indeks. „Wartość nominalna” umowy typu swap stanowi wyłącznie umowną podstawę dla wyliczenia wartości zobowiązań, które strony umowy typu swap uzgodniły między sobą wymienić. Zobowiązania (lub uprawnienia) Subfunduszu z tytułu umowy typu swap będą miały na ogół wartość równą wyłącznie kwocie netto, która ma zostać zapłacona lub otrzymana na podstawie umowy w oparciu o względne wartości pozycji poszczególnych stron umowy („wartość netto”).

To, czy zawieranie przez Subfundusz umów typu swap, pozwoli na osiągnięcie celu inwestycyjnego Subfunduszu, zależeć będzie od zdolności Towarzystwa do prawidłowego przewidywania, czy określone rodzaje lokat pozwalają na osiągnięcie większych dochodów w porównaniu z innymi rodzajami lokat. W związku z tym, że umowy typu swap są umowami dwustronnymi oraz ze względu na to, że mogą być zawierane na okres dłuższy niż 7 dni, mogą być uznawane za nie płynne. Ponadto, Subfundusz ponosi ryzyko straty w wysokości kwoty, do której otrzymania uprawniony był na podstawie umowy typu swap, jeżeli dojdzie do naruszenia umowy / niewypełnienia zobowiązań przez kontrahenta umowy typu swap lub jego upadłości.

Ryzyko walutowe

Ponieważ Towarzystwo dokonuje wyceny portfela Subfunduszu w złotych, a Subfundusz, o ile jest to zgodne z celem inwestycyjnym, może nabywać lokaty denominowane w innych walutach, zmiany kursów wymiany walut na złote mogą mieć wpływ na wartość takich składników lokat, a tym samym na zwrot z inwestycji oraz rentowność lokat poszczególnych Subfunduszy. Ponieważ papiery wartościowe posiadane przez Subfundusz mogą być denominowane w walutach innych od waluty bazowej, Subfundusz może być pozytywnie lub negatywnie narażony na regulacje w zakresie kontroli wymiany lub zmiany kursów wymiany pomiędzy wspomnianą walutą oraz innymi walutami. Zmiany w kursach wymiany walut mogą wpływać na wartość Jednostek Uczestnictwa Subfunduszu, jak również na wartość dywidendy lub zysków uzyskanych przez Subfundusz oraz zyski lub straty zrealizowane przez ten Subfundusz. Jeżeli waluta, w której lokata jest denominowana zyskuje na wartości względem waluty bazowej, cena takiej lokaty może wzrosnąć. Odwrotnie, obniżenie kursu wymiany waluty może mieć negatywny wpływ na cenę lokaty.

W zakresie, w jakim Subfundusz zmierza do wykorzystania strategii lub instrumentów zabezpieczających lub chroniących przed ryzykiem walutowym, nie ma gwarancji że takie zabezpieczenie lub ochrona zostaną osiągnięte. O ile nie wynika inaczej z polityki inwestycyjnej Subfunduszu, nie istnieją wymagania w zakresie konieczności zapewnienia przez Subfundusz zabezpieczenia lub ochrony przed ryzykiem walutowym w nawiązaniu do jakiegokolwiek transakcji. Użycie przez Subfundusz strategii zarządzania walutowego, w tym wykorzystywania walutowych kontraktów typu *forward* oraz *futures*, może znacząco zmienić stopień narażenia Subfunduszu na zmiany kursów wymiany walut i może skutkować stratami dla Subfunduszu jeżeli waluty nie będą osiągały wyników założonych przez Towarzystwo.”;

18) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 1.4.2., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„1.4.2. Wskazanie wartości Współczynnika Kosztów Całkowitych, zwanego dalej "wskaźnikiem WKC", wraz z informacją, że odzwierciedla on udział kosztów niezwiązanych bezpośrednio z działalnością inwestycyjną Subfunduszu w średniej Wartości Aktywów Netto Subfunduszu za dany rok, a także wskazanie kategorii kosztów Subfunduszu niewłączonych do wskaźnika WKC, w tym opłat transakcyjnych

Wartość wskaźnika WKC w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wyniosła 4%.

Wskaźnik WKC odzwierciedla udział kosztów niezwiązanych bezpośrednio z działalnością inwestycyjną Funduszu na rzecz Subfunduszu w średniej Wartości Aktywów Netto Subfunduszu za dany rok.

Następujące koszty nie są włączone do wskaźnika WKC:

- 1) koszty transakcyjne, w tym prowizje i opłaty maklerskie, podatki związane z nabyciem lub zbyciem składników portfela,
- 2) odsetki z tytułu zaciągniętych pożyczek lub kredytów,
- 3) świadczenia wynikające z realizacji umów, których przedmiotem są Instrumenty Pochodne,
- 4) opłaty związane z nabyciem lub odkupieniem Jednostek Uczestnictwa lub inne opłaty ponoszone bezpośrednio przez Uczestnika,
- 5) wartość świadczeń dodatkowych.”;

19) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 1.4.3.2. ppkt 2), nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„2) Stawka opłaty manipulacyjnej za zbywanie Jednostek Uczestnictwa oraz zasady obliczania opłaty manipulacyjnej za zbywanie Jednostek Uczestnictwa ustalane i publikowane są przez Towarzystwo w Tabelach Opłat, dostępnych na stronie internetowej Towarzystwa www.franklintempleton.pl (w przypadku zbywania Jednostek Uczestnictwa za pośrednictwem Towarzystwa) oraz we wszystkich miejscach zbywania Jednostek Uczestnictwa.”;

20) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 1.4.6., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„1.4.6. Wskazanie istniejących umów lub porozumień, na podstawie których koszty działalności Subfunduszu bezpośrednio lub pośrednio są rozdzielane między Subfundusz, Fundusz a Towarzystwo lub inny podmiot, w tym wskazanie usług dodatkowych oraz wskazanie wpływu tych usług na wysokość prowizji pobieranych przez podmiot prowadzący działalność maklerską oraz na wysokość wynagrodzenia Towarzystwa za zarządzanie Subfunduszem

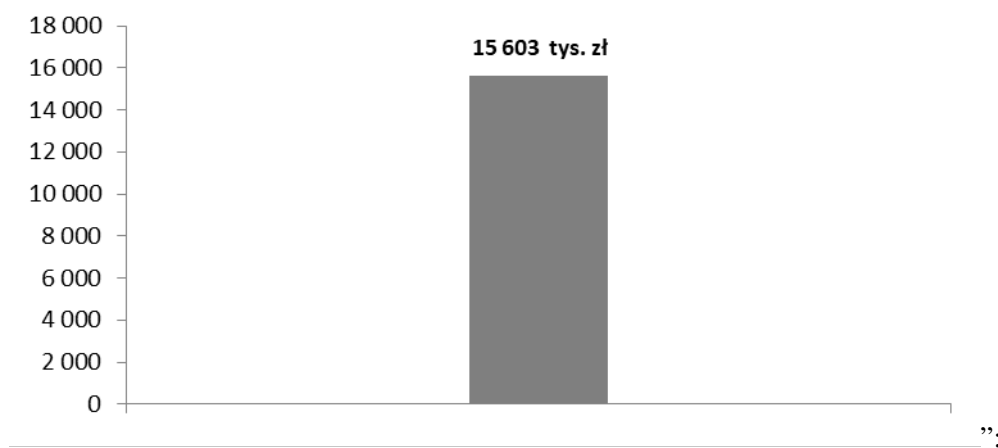
Koszty działalności Subfunduszu są rozdzielane pomiędzy Subfundusz a Towarzystwo na podstawie postanowień Statutu. Dodatkowo, Towarzystwo zdecydowało ograniczyć wysokość Współczynnika

Kosztów Całkowitych do poziomu: 4% w okresie od 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku oraz od 1 stycznia 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku, co oznacza, że w przypadku, w którym Współczynnik Kosztów Całkowitych miałby przekroczyć poziom określony powyżej, koszty działalności Subfunduszu do końca danego okresu pokrywane będą w całości przez Towarzystwo. Roczne sprawozdanie Subfunduszu za każdy rok obrotowy będzie zawierało szczegółowe informacje dotyczące faktycznej wysokości pobranych opłat.”;

21) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 1.5.1., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„1.5.1. Wartość Aktywów Netto Subfunduszu na koniec ostatniego roku obrotowego, zgodna z wartością zaprezentowaną w zbadanym przez biegłego rewidenta sprawozdaniu finansowym Funduszu

Wartość Aktywów Netto Subfunduszu na Dzień Wyceny 31 grudnia 2017 r. wyniosła 15,603 tysięcy złotych.

22) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 1.5.5., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„1.5.5. Zastrzeżenie, że indywidualna stopa zwrotu uczestnika z inwestycji jest uzależniona od wartości Jednostki Uczestnictwa w momencie jej zbycia i odkupienia przez Fundusz oraz od wysokości pobranych opłat manipulacyjnych, z zastrzeżeniem że wyniki historyczne nie gwarantują uzyskania podobnych wyników w przyszłości

Indywidualna stopa zwrotu z inwestycji jest uzależniona od wartości Jednostki Uczestnictwa w momencie jej zbycia i odkupienia przez Fundusz oraz od wysokości pobranych przez Fundusz opłat manipulacyjnych. Wyniki historyczne nie gwarantują uzyskania podobnych wyników w przyszłości.”;

23) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 1.5.6., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„1.5.6. Informacje o stosowanej metodzie pomiaru całkowitej ekspozycji Subfunduszu, oczekiwanej wartości wskaźnika dźwigni finansowej i prawdopodobieństwie przekroczenia tej wartości

Metodą pomiaru całkowitej ekspozycji Subfunduszu jest metoda zaangażowania. Subfundusz nie stosuje dźwigni finansowej.”;

24) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 2.2., w zakresie opisu „Ryzyka związanego z Instrumentami Pochodnymi”, „Ryzyka stóp procentowych”, „Ryzyka papierów wartościowych o niskim ratingu lub papierów wartościowych o ratingu nie inwestycyjnym”, „Ryzyka Dłużnych Papierów Wartościowych z nieterminową obsługą zobowiązań” oraz „Ryzyka walutowego” nadając im nowe, następujące brzmienie:

„Ryzyko związane z Instrumentami Pochodnymi

Wyniki uzyskiwane z lokat w Instrumenty Pochodne w dużej mierze zależą od wyników uzyskiwanych z waluty, papieru wartościowego, indeksu lub innych aktywów stanowiących instrument bazowy, i tego rodzaju instrumenty są często narażone na ryzyka podobne do ryzyk wynikających z instrumentów bazowych oraz na inne ryzyka. Subfundusz może zawierać umowy opcji, kontrakty *futures* oraz *forward* i umowy swap (w tym swapy całkowitego dochodu), w których instrumentem bazowym mogą być indeksy, papiery wartościowe, Instrumenty Rynku Pieniężnego, kursy walut lub stopy procentowe oraz umowy swapu ryzyka kredytowego, w celu ograniczenia ryzyka inwestycyjnego i zapewnienia sprawnego zarządzania portfelem inwestycyjnym Subfunduszu. Lokaty w Instrumenty Pochodne wiążą się z kosztami i mogą powodować powstanie efektu dźwigni finansowej w portfelu Subfunduszu, która może skutkować znaczną niestabilnością i być przyczyną partycypowania Subfunduszu w stratach (a także w zyskach) w wysokości znacznie przekraczającej początkową lokatę Subfunduszu. W przypadku kontraktów *futures*, kwota początkowej wpłaty jest niewielka w stosunku do wartości kontraktu *futures*, w związku z czym wskazane transakcje określa się jako „lewarowane” lub jako transakcje „z dźwignią finansową”. Stosunkowo niewielka zmiana na rynku będzie miała proporcjonalnie większy wpływ, co może działać na korzyść Subfunduszu lub na jego niekorzyść. Złożenie pewnych zleceń mających służyć ograniczeniu strat do określonej kwoty może nie być skuteczne, ponieważ warunki rynkowe mogą sprawić, że takie zlecenia nie będą możliwe do realizacji.

Opcje również mogą wiązać się ze zwiększonym poziomem ryzyka. Sprzedaż („udzielanie“ lub „przyznawanie“) opcji z reguły pociąga za sobą większe ryzyko niż ich nabywanie. Mimo, iż premia otrzymywana przez Subfundusz jest stała, Subfundusz może ponieść stratę o wiele większą od kwoty premii. Subfundusz będzie też narażony na ryzyko związane z realizacją opcji przez nabywcę, a Subfundusz będzie zobowiązany do rozliczenia opcji środkami pieniężnymi lub do nabycia bądź dostarczenia instrumentu bazowego. Jeżeli opcja jest „pokryta“ poprzez zajęcie przez Subfundusz odpowiedniej pozycji wynikającej z instrumentu bazowego bądź zawarcia kontraktu *futures* na inną opcję, ryzyko może zostać ograniczone.

Niektóre Instrumenty Pochodne mogą cechować się wysokim stopniem dźwigni finansowej, niezależnie od wielkości początkowej lokaty. Użycie dźwigni finansowej może spowodować, że Subfundusz będzie zobowiązany zakończyć inne lokaty wchodzące w skład portfela Subfunduszu w celu zaspokojenia swoich zobowiązań lub spełnienia wymogów w zakresie dywersyfikacji aktywów w czasie, gdy będzie to dla niego niekorzystne. Inne ryzyka obejmują brak płynności, zróżnicowanie

ceny bieżącej z ceną teoretyczną lub nieodpowiednią wycenę Instrumentów Pochodnych, a także korelację pomiędzy wartością Instrumentu Pochodnego a instrumentem bazowym różną od teoretycznej, co może spowodować, że Subfundusz nie osiągnie zamierzonych korzyści. Skuteczność lokaty w Instrument Pochodny zazwyczaj zależały od zdolności zarządzającego Subfunduszem do prawidłowego prognozowania zmian na rynku w odniesieniu do instrumentu bazowego Instrumentu Pochodnego. Jeśli rynek lub rynki, bądź ceny poszczególnych klas lokat zmieniają się w nieoczekiwany sposób, w szczególności w nietypowych lub ekstremalnych warunkach rynkowych, Subfundusz może nie osiągnąć przewidywanych korzyści z transakcji i może ponieść straty, które mogą być znaczące. Jeśli dokonywanie przez Subfundusz lokat w Instrumenty Pochodne nie przynosi korzyści, wyniki Subfunduszu mogą być gorsze niż gdyby zarządzający Subfunduszem nie podjął decyzji o dokonaniu lokat w takie Instrumenty Pochodne. W zakresie, w jakim Subfundusz dokonuje lokat w tego typu papiery wartościowe dla celów zabezpieczenia, istnieje ryzyko korelacji realizacji różnej od zakładanej pomiędzy zmianami wartości Instrumentu Pochodnego oraz wartości instrumentu bazowego lub innego aktywa będącego przedmiotem zabezpieczenia. Istnieje także ryzyko, w szczególności w ekstremalnych warunkach rynkowych, że instrument, który zazwyczaj wykorzystywany jest jako zabezpieczenie, w ogóle nie zapewnia korzyści z tytułu zabezpieczenia.

Subfundusz może zawierać transakcje mające za przedmiot Instrumenty Pochodne, które znajdują się w obrocie giełdowym albo które mogą być negocjowane prywatnie i być w obrocie poza rynkiem giełdowym („OTC”), a nie w obrocie giełdowym. Instrumenty Pochodne znajdujące się w obrocie giełdowym obejmują *futures*, opcje, opcje *futures* i warranty. Przykładami Instrumentów Pochodnych OTC są kontraktów walutowych *forward*, swapy na stopach procentowych, swapy na zwłokę w spłacie kredytu, swapy całkowitego zwrotu lub kontrakty na różnice kursowe. Lokaty w instrumenty OTC mogą powodować stratę, jeśli druga strona transakcji (w odniesieniu do kontraktów walutowych *forward* i innych instrumentów pochodnych OTC) nie wykona zaciągniętych zobowiązań, w tym z powodu upadłości lub niewypłacalności. Takie ryzyko może być zwiększone w czasie niestabilnych uwarunkowań rynkowych. Zabezpieczenie jest stosowane dla wielu transakcji związanych z instrumentami pochodnymi OTC – musi być zagwarantowane drugiej stronie, jeśli Subfundusz poniesie stratę netto w danej transakcji i Subfundusz może utrzymać zabezpieczenie zagwarantowane przez drugą stronę, jeśli Subfundusz uzyska zysk netto z danej transakcji. Wartość zabezpieczenia może się wahać i może być trudne do sprzedania, dlatego nie istnieją żadne zapewnienia, że wartość posiadanego zabezpieczenia będzie wystarczająca do pokrycia kwoty należnej Subfunduszowi lub nie zostanie przeznaczone na spełnienie inne zaległych zobowiązań drugiej strony. Inne ryzyka obejmują niezdolność do zakończenia lokaty za względu na to, że obrót stał się nie płynny (w szczególności na rynkach OTC) lub dostępność drugiej strony staje się ograniczona przez pewien okres czasu. Dodatkowo, obecność spekulantów na poszczególnym rynku może prowadzić do odchylenia ceny. W zakresie, w jakim Subfundusz nie jest zdolny do zakończenia lokaty przez nie płynność rynku, Subfundusz może nie być zdolny do zapobiegnięcia dalszym stratom na wartości posiadanych Instrumentów Pochodnych i płynność Subfunduszu może być naruszona w zakresie, w jakim posiada znaczną część swoich aktywów płynnych oznaczonych jako oddzielne w celu pokrycia swoich zobowiązań wynikających z takich Instrumentów Pochodnych. Subfundusz może być także zobowiązany do przyjęcia lub dostarczenia instrumentu bazowego, czego zarządzający Subfunduszem próbowałby uniknąć. Niektóre Instrumenty Pochodne mogą być szczególnie narażone na zmiany stóp procentowych lub innych cen rynkowych. Inwestorzy powinni wziąć pod uwagę, że podczas gdy Subfundusz może zamierzać wykorzystać strategii Instrumentów Pochodnych regularnie, nie jest zobowiązany do zawarcia transakcji mających za przedmiot Instrumenty Pochodne – ogólnie - lub jakiegokolwiek konkretny Instrument Pochodny, jeśli zarządzający Subfunduszem postanowi tego nie dokonać z powodu dostępności, kosztów lub innych czynników.

Na mocy ostatnich reform finansowych, wymaga się, aby niektóre typy transakcji mających za przedmiot Instrumenty Pochodne (tj. niektóre swap) były, a w przypadku innych instrumentów finansowych ostatecznie są przewidywane, rozliczane przez kontrahenta centralnego. Centralne rozliczenie zostało wprowadzone w celu zmniejszenia ryzyka kredytowego kontrahenta i wzrostu płynności w porównaniu do swap OTC, ale nie eliminuje tych ryzyk całkowicie. W odniesieniu do rozliczonych transakcji typu swap, istnieje również ryzyko straty przez Subfundusz jego początkowych i zmiennych wpłat (ang. *margin deposits*) w razie upadłości *futures commission merchant* („FCM”), z którym Subfundusz otworzył pozycję w umowie swap. Jeśli FCM nie wykona obowiązków prawidłowego raportowania, Subfundusz także będzie podlegać ryzyku, że FCM mogłoby wykorzystać aktywa Subfunduszu w celu zaspokojenia swoich własnych zobowiązań finansowych lub zapłaty zobowiązań innego klienta do kontrahenta centralnego. W odniesieniu do rozliczonych transakcji typu swap, Subfundusz może nie być w stanie uzyskać na tyle korzystnych warunków, jakie byłby w stanie wynegocjować, gdyby swap był dwustronny. Dodatkowo, FCM może jednostronnie zmieniać warunki umowy zawartej z Subfunduszem, m.in. poprzez nałożenie limitów zajętych pozycji lub wprowadzenie dodatkowych wymogów w zakresie wpłat wstępnych w odniesieniu do lokat Subfunduszu w poszczególne typy swap. Kontrahenci centralni oraz FCM mogą co do zasady żądać zakończenia istniejących rozliczonych transakcji typu swap, przeprowadzonych z udziałem kontrahenta centralnego w każdym czasie, i mogą także żądać zwiększenia wpłaty wstępnej powyżej poziomu wymaganego początkowo w umowie swap.

Regulacja dotycząca udziału kontrahenta centralnego w transakcji typu swap, a także innych transakcjach mających za przedmiot Instrumenty Pochodne, jest szybko zmieniającą się dziedziną prawa i podlega modyfikacjom ze strony państwa / rządu i działaniom sądowym. Dodatkowo, organy nadzoru oraz giełdy w wielu jurysdykcjach są upoważnione do podjęcia nadzwyczajnych działań w sytuacjach nadzwyczajnych na rynku, włączając w to np.: wdrożenie lub obniżenie limitów pozycji spekulacyjnych, wdrożenie większych wymagań związanych z wpłatą początkową, ustanowienie dziennych limitów cen i zawieszenie obrotu. Nie są możliwe w pełni do przewidzenia efekty obecnych lub przyszłych regulacji. Nowe wymagania, nawet jeśli nie są bezpośrednio stosowane do Subfunduszu, mogą zwiększyć koszt lokat Subfunduszu, co mogłoby niekorzystnie wpłynąć na wartość Jednostek Uczestnictwa.

Wykorzystanie strategii Instrumentów Pochodnych może mieć także skutki podatkowe w stosunku do Subfunduszu. Termin i charakter przychodów, zysków i strat związanych z tymi strategiami mógłby negatywnie wpłynąć na zdolność zarządzającego Subfunduszem do zakończenia lokaty w Instrumenty Pochodne w terminie przez niego zakładanym.

Ryzyko stóp procentowych

Subfundusz może dokonywać lokat w dłużne papiery wartościowe lub Instrumenty Rynku Pieniężnego, z którymi związane jest ryzyko stóp procentowych. Wartość papierów wartościowych przynoszących stały dochód (ang. *fixed income security*) co do zasady ulega zwiększeniu w razie spadku stóp procentowych oraz ulega zmniejszeniu w razie wzrostu stóp procentowych. Ryzyko stóp procentowych wiąże się z tym, że powyższe zmiany poziomu stóp procentowych mogą negatywnie wpłynąć na wartość papierów wartościowych lub, w przypadku Subfunduszu, na Wartość Aktywów Netto Subfunduszu. Papiery wartościowe przynoszące stały dochód z długim terminem zapadalności są z reguły bardziej podatne na wpływy wynikające ze zmian stóp procentowych niż te z krótkim terminem zapadalności. W konsekwencji, papiery wartościowe o długim terminie zapadalności oferują z reguły większą rentowność w zamian za dodatkowe ryzyko, z którym wiąże się inwestycja w te

papiery wartościowe. Zmiany stóp procentowych mogą mieć wpływ na wartość przychodu Subfunduszu z tytułu oprocentowania, jak również mogą negatywnie lub pozytywnie wpływać na bieżącą Wartość Aktywów Netto Subfundusz na Jednostkę Uczestnictwa.

Papiery wartościowe o zmiennym oprocentowaniu (w tym Dłużne Papiery Wartościowe o zmiennym oprocentowaniu) są z reguły mniej podatne na wpływy wynikające ze zmian stóp procentowych aniżeli papiery wartościowe przynoszące stały dochód (ang. *fixed income security*). Jednakże, wartość rynkowa dłużnych papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu może ulec zmniejszeniu w razie wzrostu wartości stóp procentowych, jeżeli oprocentowanie tych papierów wartościowych nie osiągnie takiej samej wartości wzrostu lub nie będzie wzrastać tak szybko jak stopy procentowe. Odwrotnie, wartość rynkowa papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu nie wzrośnie, jeżeli wartość stóp procentowych spadnie. Jednakże, w razie wzrostu stóp procentowych nastąpi obniżenie wartości płatności otrzymanych przez Subfundusz z tytułu posiadanych przez Subfundusz papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu. Papiery wartościowe o zmiennym oprocentowaniu mogą otrzymać rating poniżej poziomu inwestycyjnego (tego typu papiery wartościowe z reguły określane są jako „junk bonds”). Ustalenie limitu wartości, o którą może wzrosnąć stopa procentowa papieru wartościowego o zmiennym oprocentowaniu w okresie istnienia papieru wartościowego lub w jednym okresie dostosowawczym, może uniemożliwić osiągnięciu przez stopę oprocentowania poziomu stóp procentowych.

Ryzyko papierów wartościowych o niskim ratingu lub papierów wartościowych o ratingu nieinwestycyjnym

Subfundusz może dokonywać lokat w papiery wartościowe o wyższej dochodowości (ang. *high-yield securities*) o ratingu niższym niż rating inwestycyjny. Dłużne papiery wartościowe o wyższej dochodowości oraz papiery wartościowe nieposiadające ratingu o zbliżonej wiarygodności kredytowej (ang. *high-yield debt instruments* lub *junk bonds*) wiążą się z większym ryzykiem całkowitej straty na inwestycji Subfunduszu lub opóźnienia w wypłacie kwoty głównej oraz odsetek w porównaniu z dłużnymi papierami wartościowymi o lepszej jakości. Emitenci instrumentów dłużnych o wyższej dochodowości nie posiadają tak silnej pozycji finansowej jak ci, którzy emitują papiery wartościowe o wyższej wiarygodności kredytowej. Dłużne papiery wartościowe o wyższej dochodowości z reguły uznawane przez właściwe agencje ratingowe za mające charakter przeważająco spekulacyjny, jako że emitenci takich papierów wartościowych są bardziej zagrożeni trudnościami finansowymi oraz są bardziej podatni na zmiany gospodarcze, takie jak recesja lub przedłużające się wzrosty stóp procentowych, które mogą mieć wpływ na zdolność takich emitentów do dokonywania wypłat kwot głównych lub odsetek w terminie ich zapadalności. Jeżeli emitent zaprzestanie dokonywania wypłat kwot odsetek i / lub kapitału, płatności z tytułu papierów wartościowych mogą nie zostać nigdy odzyskane. Takie papiery wartościowe mogą stać się bezwartościowe, a Subfundusz może ponieść stratę o wartości dokonanej inwestycji.

Ceny dłużnych papierów wartościowych o wyższej dochodowości ulegają wahaniom znacznie częściej niż ceny papierów wartościowych o wyższej jakości. Ceny są przede wszystkim narażone na wpływ w wyniku zdarzeń oddziaływujących na działalność emitenta oraz zmian ratingów przyznanych przez agencje ratingowe. Ponadto, rynek dłużnych papierów wartościowych o wyższej dochodowości może doświadczyć nagłych i gwałtownych wahań cen w wyniku zmian warunków ekonomicznych, działań na rynku papierów wartościowych, znaczących odkupień o charakterze ciągłym, dokonywanych przez głównych inwestorów, istotnych naruszeń zobowiązań lub innych czynników. Ceny instrumentów dłużnych o wyższej dochodowości o charakterze korporacyjnym są

często ściśle powiązane z kursami giełdowymi spółki oraz zwykle ulegają zmniejszeniu lub zwiększeniu w wyniku zdarzeń wpływających na kursy giełdowe.

Dłużne papiery wartościowe o wyższej dochodowości z reguły są mniej płynne niż papiery wartościowe o wyższej jakości. Wiele tego rodzaju papierów wartościowych nie jest dopuszczanych do sprzedaży przez właściwe organy nadzoru w lokalnych jurysdykcjach oraz / lub nie są przedmiotem częstego obrotu. W przypadku, gdy są przedmiotem obrotu, ich ceny mogą być znacząco wyższe lub niższe niż oczekiwane. W niektórych przypadkach, może być istotnie utrudniona niezwłoczna sprzedaż takich papierów wartościowych po akceptowalnej cenie, co może ograniczyć Subfunduszowi możliwość sprzedaży papierów wartościowych w związku z określonymi zdarzeniami gospodarczymi lub w celu zapewnienia prawidłowej realizacji zleceń odkupienia. W konsekwencji dłużne papiery wartościowe o wyższej dochodowości co do zasady cechują się większym brakiem płynności oraz ryzykiem wyceny.

Posługiwanie się ratingami kredytowymi przy dokonywaniu wyceny dłużnych papierów wartościowych może powodować określone ryzyka, w tym ryzyko, że rating kredytowy może nie odzwierciedlać aktualnej sytuacji finansowej emitenta lub zdarzeń, które nastąpiły po dacie przyznania ratingu przez agencję ratingową. Na ratingi kredytowe wpływ mogą mieć konflikty interesów, dane historyczne, które nie mają już zastosowania lub są niewłaściwe. W ostatnim czasie planowane jest wdrożenie przepisów prawa oraz regulacji, które mają na celu reformę w zakresie agencji ratingowych, co może niekorzystnie wpłynąć na lokaty Subfunduszu lub proces inwestycyjny Subfunduszu.

Dłużne papiery wartościowe bez przyznanego ratingu, które w ocenie zarządzających Subfunduszem są porównywalnej jakości z papierami wartościowymi o przyznanym ratingu, które Subfundusz może nabyć, mogą mieć wyższe oprocentowanie niż takie dłużne papiery wartościowe o przyznanym ratingu oraz być narażone na większe ryzyko niepłynności lub wahań cen. W odniesieniu do papierów wartościowych bez ratingu, z reguły udostępnianych publicznie jest mniej informacji dla inwestorów.

Ryzyko Dłużnych Papierów Wartościowych z nieterminową obsługą zobowiązań

Subfundusz może dokonywać lokat w dłużne papiery wartościowe w odniesieniu do których, emitent nie dokonał wypłaty odsetek (ang. defaulted Debt Securities). Subfundusz może nabywać takie Dłużne Papiery Wartościowe, jeżeli w ocenie Towarzystwa istnieje bądź prawdopodobieństwo wznowienia wypłaty odsetek przez emitenta lub możliwe będą, w bliskiej przyszłości, inne korzystne zdarzenia. Tego rodzaju papiery wartościowe mogą stać się niepłynne.

Ryzyko poniesienia straty w związku z nieterminową obsługą zobowiązań może być również znacznie większe w odniesieniu do papierów wartościowych o niższej jakości (ang. lower-quality securities) ze względu na to, że są z reguły niezabezpieczone i często są podporządkowane w stosunku do praw innych wierzycieli emitenta. Jeżeli emitent papierów wartościowych wchodzących w skład portfela inwestycyjnego Subfunduszu nieterminowo realizuje swoje zobowiązania z tych papierów wartościowych, Subfundusz może ponieść niezrealizowane straty na takich papierach wartościowych, co może obniżyć Wartość Aktywów Netto Subfunduszu na Jednostkę Uczestnictwa. Dłużne Papiery Wartościowe z nieterminową obsługą zobowiązań cechują się tym, że z reguły znacząco tracą wartość przed tym, jak emitent zaczyna nieterminowo realizować zobowiązania z tych papierów wartościowych. Ponadto, Subfundusz może ponieść dodatkowe koszty / wydatki w razie podjęcia

próby odzyskania kapitału lub odsetek z Dłużnych Papierów Wartościowych z nieterminową obsługą zobowiązań.

Wśród emitentów Dłużnych Papierów Wartościowych, w które mogą być lokowane Aktywa Subfunduszu, są podmioty utworzone i prowadzące działalność polegającą wyłącznie na restrukturyzacji charakterystyki inwestycyjnej różnych Dłużnych Papierów Wartościowych. Tego rodzaju podmioty mogą być tworzone przez banki / firmy inwestycyjne, które otrzymują wynagrodzenie w związku z utworzeniem każdego podmiotu i plasowaniem ich Dłużnych Papierów Wartościowych.

Ryzyko walutowe

Ponieważ Towarzystwo dokonuje wyceny portfela Subfunduszu w złotych, a Subfundusz, o ile jest to zgodne z celem inwestycyjnym, może nabywać lokaty denominowane w innych walutach, zmiany kursów wymiany walut na złote mogą mieć wpływ na wartość takich składników lokat, a tym samym na zwrot z inwestycji oraz rentowność lokat poszczególnych Subfunduszy. Ponieważ papiery wartościowe posiadane przez Subfundusz mogą być denominowane w walutach innych od waluty bazowej, Subfundusz może być pozytywnie lub negatywnie narażony na regulacje w zakresie kontroli wymiany lub zmiany kursów wymiany pomiędzy wspomnianą walutą oraz innymi walutami. Zmiany w kursach wymiany walut mogą wpływać na wartość Jednostek Uczestnictwa Subfunduszu, jak również na wartość dywidendy lub zysków uzyskanych przez Subfundusz oraz zyski lub straty zrealizowane przez ten Subfundusz. Jeżeli waluta, w której lokata jest denominowana zyskuje na wartości względem waluty bazowej, cena takiej lokaty może wzrosnąć. Odwrotnie, obniżenie kursu wymiany waluty może mieć negatywny wpływ na cenę lokaty.

W zakresie w jakim Subfundusz zmierza do wykorzystania strategii lub instrumentów zabezpieczających lub chroniących przez ryzykiem walutowym, nie ma gwarancji że takie zabezpieczenie lub ochrona zostaną osiągnięte. O ile nie wynika inaczej z polityki inwestycyjnej Subfunduszu, nie istnieją wymagania w zakresie konieczności zapewnienia przez Subfundusz zabezpieczenia lub ochrony przed ryzykiem walutowym w nawiązaniu do jakiejkolwiek transakcji. Użycie przez Subfundusz strategii zarządzania walutowego, w tym wykorzystywani walutowych kontraktów typu *forward* oraz *futures*, może znacząco zmienić stopień narażenia Subfunduszu na zmiany kursów wymiany walut i może skutkować stratami dla Subfunduszu jeżeli waluty nie będą osiągały wyników założonych przez Towarzystwo.”;

25) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 2.4.2., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„2.4.2. Wskazanie wartości Współczynnika Kosztów Całkowitych, zwanego dalej "wskaźnikiem WKC", wraz z informacją, że odzwierciedla on udział kosztów niezwiązanych bezpośrednio z działalnością inwestycyjną Subfunduszu w średniej Wartości Aktywów Netto Subfunduszu za dany rok, a także wskazanie kategorii kosztów Subfunduszu niewłączonych do wskaźnika WKC, w tym opłat transakcyjnych

Wartość wskaźnika WKC w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wyniosła 2,4%.

Wskaźnik WKC odzwierciedla udział kosztów niezwiązanych bezpośrednio z działalnością inwestycyjną Funduszu na rzecz Subfunduszu w średniej Wartości Aktywów Netto Subfunduszu za dany rok.

Następujące koszty nie są włączone do wskaźnika WKC:

- 1) koszty transakcyjne, w tym prowizje i opłaty maklerskie, podatki związane z nabyciem lub zbyciem składników portfela,
- 2) odsetki z tytułu zaciągniętych pożyczek lub kredytów,
- 3) świadczenia wynikające z realizacji umów, których przedmiotem są Instrumenty Pochodne,
- 4) opłaty związane z nabyciem lub odkupieniem Jednostek Uczestnictwa lub inne opłaty ponoszone bezpośrednio przez Uczestnika,
- 5) wartość świadczeń dodatkowych.”;

26) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 2.4.3.2. ppkt 2), nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„2) Stawka opłaty manipulacyjnej za zbywanie Jednostek Uczestnictwa oraz zasady obliczania opłaty manipulacyjnej za zbywanie Jednostek Uczestnictwa ustalone i publikowane są przez Towarzystwo w Tabelach Opłat, dostępnych na stronie internetowej Towarzystwa www.franklintempleton.pl (w przypadku zbywania Jednostek Uczestnictwa za pośrednictwem Towarzystwa) oraz we wszystkich miejscach zbywania Jednostek Uczestnictwa.”;

27) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 2.4.6., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„2.4.6. Wskazanie istniejących umów lub porozumień, na podstawie których koszty działalności Subfunduszu bezpośrednio lub pośrednio są rozdzielane między Subfundusz, Fundusz a Towarzystwo lub inny podmiot, w tym wskazanie usług dodatkowych oraz wskazanie wpływu tych usług na wysokość prowizji pobieranych przez podmiot prowadzący działalność maklerską oraz na wysokość wynagrodzenia Towarzystwa za zarządzanie Subfunduszem

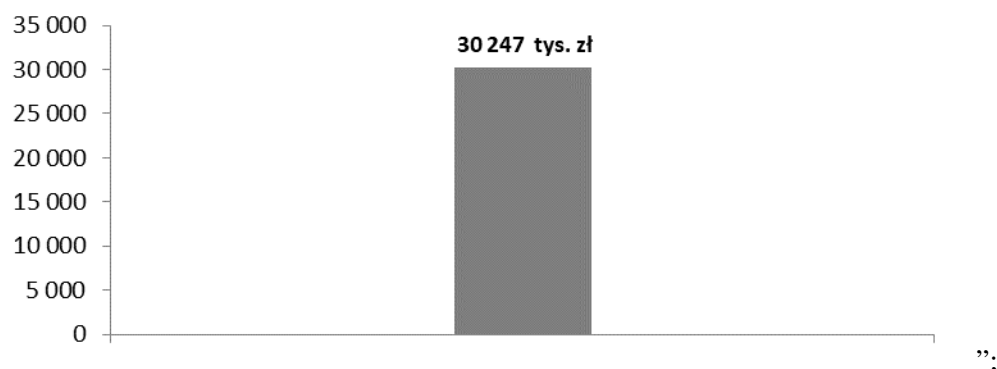
Koszty działalności Subfunduszu są rozdzielane pomiędzy Subfundusz a Towarzystwo na podstawie postanowień Statutu. Dodatkowo, Towarzystwo zdecydowało ograniczyć wysokość Współczynnika Kosztów Całkowitych do poziomu: 2,4% w okresie od 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku oraz od 1 stycznia 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku, co oznacza, że w przypadku, w którym Współczynnik Kosztów Całkowitych miałby przekroczyć poziom określony powyżej, koszty działalności Subfunduszu do końca danego okresu pokrywane będą w całości przez Towarzystwo.

Roczne sprawozdanie Subfunduszu za każdy rok obrotowy będzie zawierało szczegółowe informacje dotyczące faktycznej wysokości pobranych opłat.”;

28) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 2.5.1., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„2.5.1. Wartość Aktywów Netto Subfunduszu na koniec ostatniego roku obrotowego, zgodna z wartością zaprezentowaną w zbadanym przez biegłego rewidenta sprawozdaniu finansowym Funduszu

Wartość Aktywów Netto Subfunduszu na Dzień Wyceny 31 grudnia 2017 r. wyniosła 30,247 tysięcy złotych.

29) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 2.5.5., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„2.5.5. Zastrzeżenie, że indywidualna stopa zwrotu uczestnika z inwestycji jest uzależniona od wartości Jednostki Uczestnictwa w momencie jej zbycia i odkupienia przez Fundusz oraz od wysokości pobranych opłat manipulacyjnych, z zastrzeżeniem że wyniki historyczne nie gwarantują uzyskania podobnych wyników w przyszłości

Indywidualna stopa zwrotu z inwestycji jest uzależniona od wartości Jednostki Uczestnictwa w momencie jej zbycia i odkupienia przez Fundusz oraz od wysokości pobranych przez Fundusz opłat manipulacyjnych. Wyniki historyczne nie gwarantują uzyskania podobnych wyników w przyszłości.”;

30) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 3.2. w zakresie opisu „Ryzyka związanego z Instrumentami Pochodnymi”, „Ryzyka kredytowego”, „Ryzyka stóp procentowych” oraz „Ryzyka walutowego”, nadając im nowe, następujące brzmienie:

„Ryzyko związane z Instrumentami Pochodnymi

Wyniki uzyskiwane z lokat w Instrumenty Pochodne w dużej mierze zależą od wyników uzyskiwanych z waluty, papieru wartościowego, indeksu lub innych aktywów stanowiących instrument bazowy, i tego rodzaju instrumenty są często narażone na ryzyka podobne do ryzyk wynikających z instrumentów bazowych oraz na inne ryzyka. Subfundusz może zawierać umowy opcji, kontrakty *futures* oraz *forward* i umowy swap, w których instrumentem bazowym mogą być indeksy, papiery wartościowe, Instrumenty Rynku Pieniężnego, kursy walut lub stopy procentowe, umowy swapu ryzyka kredytowego w celu ograniczenia ryzyka inwestycyjnego i zapewnienia sprawnego zarządzania portfelem inwestycyjnym Subfunduszu. Lokaty w Instrumenty Pochodne wiążą się z kosztami i mogą powodować powstanie efektu dźwigni finansowej w portfelu Subfunduszu, która może skutkować znaczną niestabilnością i być przyczyną partycypowania Subfunduszu w stratach (a także w zyskach) w wysokości znacznie przekraczającej początkową lokatę Subfunduszu. W przypadku kontraktów *futures*, kwota początkowej wpłaty jest niewielka w stosunku do wartości

kontraktu *futures*, w związku z czym wskazane transakcje określa się jako „lewarowane” lub jako transakcje „z dźwignią finansową”. Stosunkowo niewielka zmiana na rynku będzie miała proporcjonalnie większy wpływ, co może działać na korzyść Subfunduszu lub na jego niekorzyść. Złożenie pewnych zleceń mających służyć ograniczeniu strat do określonej kwoty może nie być skuteczne, ponieważ warunki rynkowe mogą sprawić, że takie zlecenia nie będą możliwe do realizacji.

Opcje również mogą wiązać się ze zwiększonym poziomem ryzyka. Sprzedaż („udzielanie” lub „przyznawanie”) opcji z reguły pociąga za sobą większe ryzyko niż ich nabywanie. Mimo iż premia otrzymywana przez Subfundusz jest stała, Subfundusz może ponieść stratę o wiele większą od kwoty premii. Subfundusz będzie też narażony na ryzyko związane z realizacją opcji przez nabywcę, a Subfundusz będzie zobowiązany do rozliczenia opcji środkami pieniężnymi lub do nabycia bądź dostarczenia instrumentu bazowego. Jeżeli opcja jest „pokryta” poprzez zajęcie przez Subfundusz odpowiedniej pozycji wynikającej z instrumentu bazowego bądź zawarcia kontraktu *futures* na inną opcję, ryzyko może zostać ograniczone.

Niektóre Instrumenty Pochodne mogą cechować się wysokim stopniem dźwigni finansowej, niezależnie od wielkości początkowej lokaty. Użycie dźwigni finansowej może spowodować, że Subfundusz będzie zobowiązany zakończyć inne lokaty wchodzące w skład portfela Subfunduszu w celu zaspokojenia swoich zobowiązań lub spełnienia wymogów w zakresie dywersyfikacji aktywów w czasie, gdy będzie to dla niego niekorzystne. Inne ryzyka obejmują brak płynności, zróżnicowanie ceny bieżącej z ceną teoretyczną lub nieodpowiednią wycenę Instrumentów Pochodnych, a także korelację pomiędzy wartością Instrumentu Pochodnego a instrumentem bazowym różną od teoretycznej, co może spowodować, że Subfundusz nie osiągnie zamierzonych korzyści. Skuteczność lokaty w Instrument Pochodny zazwyczaj zależały od zdolności zarządzającego Subfunduszem do prawidłowego prognozowania zmian na rynku w odniesieniu do instrumentu bazowego Instrumentu Pochodnego. Jeśli rynek lub rynki, bądź ceny poszczególnych klas lokat zmieniają się w nieoczekiwany sposób, w szczególności w nietypowych lub ekstremalnych warunkach rynkowych, Subfundusz może nie osiągnąć przewidywanych korzyści z transakcji i może ponieść straty, które mogą być znaczące. Jeśli dokonywanie przez Subfundusz lokat w Instrumenty Pochodne nie przynosi korzyści, wyniki Subfunduszu mogą być gorsze niż gdyby zarządzający Subfunduszem nie podjął decyzji o dokonaniu lokat w takie Instrumenty Pochodne. W zakresie, w jakim Subfundusz dokonuje lokat w tego typu papiery wartościowe dla celów zabezpieczenia, istnieje ryzyko korelacji realizacji różnej od zakładanej pomiędzy zmianami wartości Instrumentu Pochodnego oraz wartości instrumentu bazowego lub innego aktywa będącego przedmiotem zabezpieczenia. Istnieje także ryzyko, w szczególności w ekstremalnych warunkach rynkowych, że instrument, który zazwyczaj wykorzystywany jest jako zabezpieczenie, w ogóle nie zapewnia korzyści z tytułu zabezpieczenia.

Subfundusz może zawierać transakcje mające za przedmiot Instrumenty Pochodne, które znajdują się w obrocie giełdowym albo które mogą być negocjowane prywatnie i być w obrocie poza rynkiem giełdowym („OTC”), a nie w obrocie giełdowym. Instrumenty Pochodne znajdujące się w obrocie giełdowym obejmują *futures*, opcje, opcje *futures* i warranty. Przykładami Instrumentów Pochodnych OTC są kontraktów walutowych *forward*, swapy na stopach procentowych, swapy na zwłokę w spłacie kredytu, swapy całkowitego zwrotu lub kontrakty na różnice kursowe. Lokaty w instrumenty OTC mogą powodować stratę, jeśli druga strona transakcji (w odniesieniu do kontraktów walutowych *forward* i innych instrumentów pochodnych OTC) nie wykona zaciągniętych zobowiązań, w tym z powodu upadłości lub niewypłacalności. Takie ryzyko może być zwiększone w czasie niestabilnych uwarunkowań rynkowych. Zabezpieczenie jest stosowane dla wielu transakcji związanych z instrumentami pochodnymi OTC – musi być zagwarantowane drugiej stronie, jeśli Subfundusz

poniesie stratę netto w danej transakcji i Subfundusz może utrzymać zabezpieczenie zagwarantowane przez drugą stronę, jeśli Subfundusz uzyska zysk netto z danej transakcji. Wartość zabezpieczenia może się wahać i może być trudne do sprzedania, dlatego nie istnieją żadne zapewnienia, że wartość posiadanego zabezpieczenia będzie wystarczająca do pokrycia kwoty należnej Subfunduszowi lub nie zostanie przeznaczona na spełnienie innych zaległych zobowiązań drugiej strony. Inne ryzyka obejmują niezdolność do zakończenia lokaty za względu na to, że obrót stał się nie płynny (w szczególności na rynkach OTC) lub dostępność drugiej strony staje się ograniczona przez pewien okres czasu. Dodatkowo, obecność spekulantów na poszczególnym rynku może prowadzić do odchylenia ceny. W zakresie, w jakim Subfundusz nie jest zdolny do zakończenia lokaty przez nie płynność rynku, Subfundusz może nie być zdolny do zapobieżenia dalszym stratom na wartości posiadanych Instrumentów Pochodnych i płynność Subfunduszu może być naruszona w zakresie, w jakim posiada znaczną część swoich aktywów płynnych oznaczonych jako oddzielne w celu pokrycia swoich zobowiązań wynikających z takich Instrumentów Pochodnych. Subfundusz może być także zobowiązany do przyjęcia lub dostarczenia instrumentu bazowego, czego zarządzający Subfunduszem próbowałby uniknąć. Niektóre Instrumenty Pochodne mogą być szczególnie narażone na zmiany stóp procentowych lub innych cen rynkowych. Inwestorzy powinni wziąć pod uwagę, że podczas gdy Subfundusz może zamierzać wykorzystać strategię Instrumentów Pochodnych regularnie, nie jest zobowiązany do zawarcia transakcji mających za przedmiot Instrumenty Pochodne – ogólnie - lub jakiegokolwiek konkretny Instrument Pochodny, jeśli zarządzający Subfunduszem postanowi tego nie dokonać z powodu dostępności, kosztów lub innych czynników.

Na mocy ostatnich reform finansowych, wymaga się, aby niektóre typy transakcji mających za przedmiot Instrumenty Pochodne (tj., niektóre swap) były, a w przypadku innych instrumentów finansowych ostatecznie są przewidywane, rozliczane przez kontrahenta centralnego. Centralne rozliczenie zostało wprowadzone w celu zmniejszenia ryzyka kredytowego kontrahenta i wzrostu płynności w porównaniu do swap OTC, ale nie eliminuje tych ryzyk całkowicie. W odniesieniu do rozliczonych transakcji typu swap, istnieje również ryzyko straty przez Subfundusz jego początkowych i zmiennych wpłat (ang. *margin deposits*) w razie upadłości *futures commission merchant* („FCM”), z którym Subfundusz otworzył pozycję w umowie swap. Jeśli FCM nie wykona obowiązków prawidłowego raportowania, Subfundusz także będzie podlegać ryzyku, że FCM mogłoby wykorzystać aktywa Subfunduszu w celu zaspokojenia swoich własnych zobowiązań finansowych lub zapłaty zobowiązań innego klienta do kontrahenta centralnego. W odniesieniu do rozliczonych transakcji typu swap, Subfundusz może nie być w stanie uzyskać na tyle korzystnych warunków, jakie byłby w stanie wynegocjować, gdyby swap był dwustronny. Dodatkowo, FCM może jednostronnie zmieniać warunki umowy zawartej z Subfunduszem, m.in. poprzez nałożenie limitów zajętych pozycji lub wprowadzenie dodatkowych wymogów w zakresie wpłat wstępnych w odniesieniu do lokat Subfunduszu w poszczególne typy swap. Kontrahenci centralni oraz FCM mogą co do zasady żądać zakończenia istniejących rozliczonych transakcji typu swap, przeprowadzonych z udziałem kontrahenta centralnego w każdym czasie, i mogą także żądać zwiększenia wpłaty wstępnej powyżej poziomu wymaganego początkowo w umowie swap.

Regulacja dotycząca udziału kontrahenta centralnego w transakcji typu swap, a także innych transakcjach mających za przedmiot Instrumenty Pochodne, jest szybko zmieniającą się dziedziną prawa i podlega modyfikacjom ze strony państwa / rządu i działaniom sądowym. Dodatkowo, organy nadzoru oraz giełdy w wielu jurysdykcjach są upoważnione do podjęcia nadzwyczajnych działań w sytuacjach nadzwyczajnych na rynku, włączając w to np.: wdrożenie lub obniżenie limitów pozycji spekulacyjnych, wdrożenie większych wymagań związanych z wpłatą początkową, ustanowienie dziennych limitów cen i zawieszenie obrotu. Nie są możliwe w pełni do przewidzenia efekty obecnych

lub przyszłych regulacji. Nowe wymagania, nawet jeśli nie są bezpośrednio stosowane do Subfunduszu, mogą zwiększyć koszt lokat Subfunduszu, co mogłoby niekorzystnie wpłynąć na wartość Jednostek Uczestnictwa.

Wykorzystanie strategii Instrumentów Pochodnych może mieć także skutki podatkowe w stosunku do Subfunduszu. Termin i charakter przychodów, zysków i strat związanych z tymi strategiami mógłby negatywnie wpłynąć na zdolność zarządzającego Subfunduszem do zakończenia lokaty w Instrumenty Pochodne w terminie przez niego zakładanym.

Ryzyko kredytowe

Ryzyko kredytowe, będące podstawowym ryzykiem związanym z papierami wartościowymi o stałym dochodzie oraz Instrumentami Rynku Pieniężnego, dotyczy niezdolności emitenta do realizacji zobowiązań do płatności kapitału oraz odsetek w chwili ich wymagalności. Emitenci o wysokim ryzyku kredytowym co do zasady oferują wyższą rentowność w związku z tym dodatkowym ryzykiem. Odwrotnie, emitenci o niższym ryzyku kredytowym z reguły oferują niższą rentowność. Co do zasady, rządowe papiery wartościowe uznawane są za bardziej bezpieczne w perspektywie ryzyka kredytowego, natomiast korporacyjne instrumenty dłużne, w szczególności te o niższych ratingach kredytowych, cechują się najwyższym ryzykiem kredytowym. Zmiany sytuacji finansowej emitenta, zmiany ogólnych warunków ekonomicznych i politycznych, lub zmiana sytuacji ekonomicznej i politycznej w odniesieniu do danego emitenta (w szczególności emitenta publicznego lub ponadnarodowego) są czynnikami, które mogą mieć negatywny wpływ na jakość kredytową emitenta lub cenę papierów wartościowych. Ryzykiem związanym z ryzykiem kredytowym jest ryzyko obniżenia ratingu przez agencję ratingową. Agencje ratingowe, takie jak m.in. Standard & Poor's, czy Moody's and Fitch, nadają ratingi różnym papierom wartościowym o stałym dochodzie (korporacyjnym, publicznym, ponadnarodowym), które to ratingi opierają się na ich wiarygodności kredytowej. Agencje mogą od czasu do czasu zmieniać swoje ratingi w związku z czynnikami finansowymi, ekonomicznymi, politycznymi lub innymi, które – jeżeli zmiana polega na obniżeniu ratingu – mogą negatywnie wpływać na wartość papierów wartościowych, których dotyczy. Zgodnie z polityką inwestycyjną Subfunduszu w zależności od dokonanej przez zarządzającego analizy oraz oceny sytuacji rynkowej, aktywa Subfunduszu mogą być przenoszone pomiędzy poszczególnymi kategoriami lokat w proporcjach określonych postanowieniami statutu Funduszu. Polityka inwestycyjna Subfunduszu umożliwia okresowe zaangażowanie do 100% wartości aktywów Subfunduszu w papiery dłużne emitowane przez przedsiębiorstwa z siedzibą w Polsce jak i przez emitentów zagranicznych. W zależności od aktualnego zaangażowania Subfunduszu w dłużne papiery wartościowe, w tym korporacyjne instrumenty dłużne, ekspozycja na ryzyko kredytowe może ulegać zwiększeniu lub zmniejszeniu.

Ryzyko stóp procentowych

Subfundusz może dokonywać lokat w dłużne papiery wartościowe lub Instrumenty Rynku Pieniężnego, z którymi związane jest ryzyko stóp procentowych. Wartość papierów wartościowych przynoszących stały dochód (ang. fixed income security) co do zasady ulega zwiększeniu w razie spadku stóp procentowych oraz ulega zmniejszeniu w razie wzrostu stóp procentowych. Ryzyko stóp procentowych wiąże się z tym, że powyższe zmiany poziomu stóp procentowych mogą negatywnie wpłynąć na wartość papierów wartościowych lub, w przypadku Subfunduszu, na Wartość Aktywów Netto Subfunduszu. Papiery wartościowe przynoszące stały dochód z długim terminem zapadalności są z reguły bardziej podatne na wpływy wynikające ze zmian stóp procentowych niż te z krótkim terminem zapadalności. W konsekwencji, papiery wartościowe o długim terminie zapadalności oferują

z reguły większą rentowność w zamian za dodatkowe ryzyko, z którym wiąże się inwestycja w te papiery wartościowe. Zmiany stóp procentowych mogą mieć wpływ na wartość przychodu Subfunduszu z tytułu oprocentowania, jak również mogą negatywnie lub pozytywnie wpływać na bieżącą Wartość Aktywów Netto Subfundusz na Jednostkę Uczestnictwa.

Papiery wartościowe o zmiennym oprocentowaniu (w tym Dłużne Papiery Wartościowe o zmiennym oprocentowaniu) są z reguły mniej podatne na wpływy wynikające ze zmian stóp procentowych aniżeli papiery wartościowe przynoszące stały dochód (ang. fixed income security). Jednakże, wartość rynkowa dłużnych papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu może ulec zmniejszeniu w razie wzrostu wartości stóp procentowych, jeżeli oprocentowanie tych papierów wartościowych nie osiągnie takiej samej wartości wzrostu lub nie będzie wzrastać tak szybko jak stopy procentowe. Odwrotnie, wartość rynkowa papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu nie wzrośnie, jeżeli wartość stóp procentowych spadnie. Jednakże, w razie wzrostu stóp procentowych nastąpi obniżenie wartości płatności otrzymanych przez Subfundusz z tytułu posiadanych przez Subfundusz papierów wartościowych o zmiennym oprocentowaniu. Papiery wartościowe o zmiennym oprocentowaniu mogą być wyceniane poniżej poziomu inwestycyjnego (tego typu papiery wartościowe z reguły określane są jako „junk bonds”). Ustalenie limitu wartości, o którą może wzrosnąć stopa procentowa papieru wartościowego o zmiennym oprocentowaniu w okresie istnienia papieru wartościowego lub w jednym okresie dostosowawczym, może uniemożliwić osiągnięciu przez stopę oprocentowania poziomu stóp procentowych.

Ryzyko walutowe

Ponieważ Towarzystwo dokonuje wyceny portfela Subfunduszu w złotych, a Subfundusz, o ile jest to zgodne z celem inwestycyjnym, może nabywać lokaty denominowane w innych walutach, zmiany kursów wymiany walut na złote mogą mieć wpływ na wartość takich składników lokat, a tym samym na zwrot z inwestycji oraz rentowność lokat poszczególnych Subfunduszy. Ponieważ papiery wartościowe posiadane przez Subfundusz mogą być denominowane w walutach innych od waluty bazowej, Subfundusz może być pozytywnie lub negatywnie narażony na regulacje w zakresie kontroli wymiany lub zmiany kursów wymiany pomiędzy wspomnianą walutą oraz innymi walutami. Zmiany w kursach wymiany walut mogą wpływać na wartość Jednostek Uczestnictwa Subfunduszu, jak również na wartość dywidendy lub zysków uzyskanych przez Subfundusz oraz zyski lub straty zrealizowane przez ten Subfundusz. Jeżeli waluta, w której lokata jest denominowana zyskuje na wartości względem waluty bazowej, cena takiej lokaty może wzrosnąć. Odwrotnie, obniżenie kursu wymiany waluty może mieć negatywny wpływ na cenę lokaty.

W zakresie w jakim Subfundusz zmierza do wykorzystania strategii lub instrumentów zabezpieczających lub chroniących przed ryzykiem walutowym, nie ma gwarancji że takie zabezpieczenie lub ochrona zostaną osiągnięte. O ile nie wynika inaczej z polityki inwestycyjnej Subfunduszu, nie istnieją wymagania w zakresie konieczności zapewnienia przez Subfundusz zabezpieczenia lub ochrony przed ryzykiem walutowym w nawiązaniu do jakiegokolwiek transakcji. Użycie przez Subfundusz strategii zarządzania walutowego, w tym wykorzystywani walutowych kontraktów typu *forward* oraz *futures*, może znacząco zmienić stopień narażenia Subfunduszu na zmiany kursów wymiany walut i może skutkować stratami dla Subfunduszu jeżeli waluty nie będą osiągały wyników założonych przez Towarzystwo.”;

31) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 3.4.2., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„3.4.2. Wskazanie wartości Współczynnika Kosztów Całkowitych, zwanego dalej "wskaźnikiem WKC", wraz z informacją, że odzwierciedla on udział kosztów niezwiązanych bezpośrednio z działalnością inwestycyjną Subfunduszu w średniej Wartości Aktywów Netto Subfunduszu za dany rok, a także wskazanie kategorii kosztów Subfunduszu niewłączonych do wskaźnika WKC, w tym opłat transakcyjnych

Wartość wskaźnika WKC w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wyniosła 1,5%.

Wskaźnik WKC odzwierciedla udział kosztów niezwiązanych bezpośrednio z działalnością inwestycyjną Funduszu na rzecz Subfunduszu w średniej Wartości Aktywów Netto Subfunduszu za dany rok.

Następujące koszty nie są włączone do wskaźnika WKC:

- 1) koszty transakcyjne, w tym prowizje i opłaty maklerskie, podatki związane z nabyciem lub zbyciem składników portfela,
- 2) odsetki z tytułu zaciągniętych pożyczek lub kredytów,
- 3) świadczenia wynikające z realizacji umów, których przedmiotem są Instrumenty Pochodne,
- 4) opłaty związane z nabyciem lub odkupieniem Jednostek Uczestnictwa lub inne opłaty ponoszone bezpośrednio przez Uczestnika,
- 5) wartość świadczeń dodatkowych.”;

32) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 3.4.3.2. ppkt 2), nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„2) Stawka opłaty manipulacyjnej za zbywanie Jednostek Uczestnictwa oraz zasady obliczania opłaty manipulacyjnej za zbywanie Jednostek Uczestnictwa ustalane i publikowane są przez Towarzystwo w Tabelach Opłat, dostępnych na stronie internetowej Towarzystwa www.franklintempleton.pl (w przypadku zbywania Jednostek Uczestnictwa za pośrednictwem Towarzystwa) oraz we wszystkich miejscach zbywania Jednostek Uczestnictwa.”;

33) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 3.4.6., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„3.4.6. Wskazanie istniejących umów lub porozumień, na podstawie których koszty działalności Subfunduszu bezpośrednio lub pośrednio są rozdzielane między Subfundusz, Fundusz a Towarzystwo lub inny podmiot, w tym wskazanie usług dodatkowych oraz wskazanie wpływu tych usług na wysokość prowizji pobieranych przez podmiot prowadzący działalność maklerską oraz na wysokość wynagrodzenia Towarzystwa za zarządzanie Subfunduszem

Koszty działalności Subfunduszu są rozdzielane pomiędzy Subfundusz a Towarzystwo na podstawie postanowień Statutu. Dodatkowo, Towarzystwo zdecydowało ograniczyć wysokość Współczynnika Kosztów Całkowitych do poziomu: 1,5% w okresie od 1 stycznia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku oraz od 1 stycznia 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku, co oznacza, że w przypadku, w którym

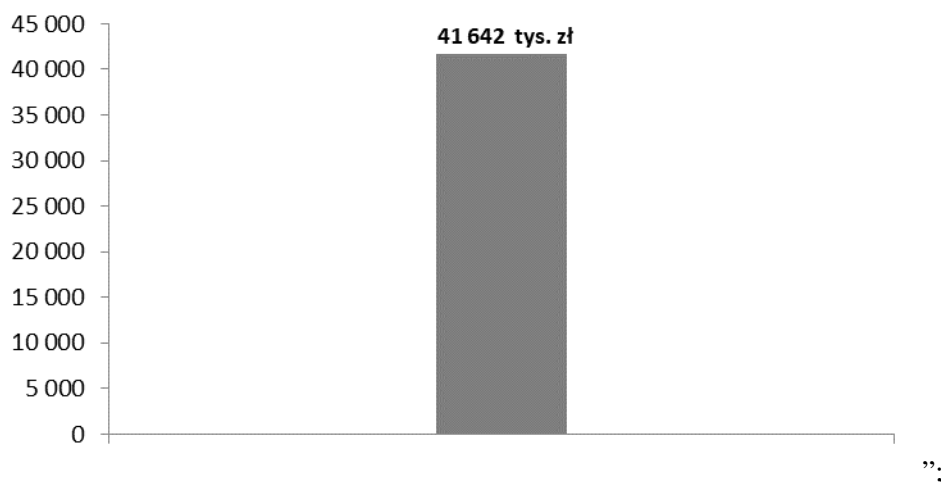
Współczynnik Kosztów Całkowitych miałby przekroczyć poziom określony powyżej, koszty działalności Subfunduszu do końca danego okresu pokrywane będą w całości przez Towarzystwo.

Roczne sprawozdanie Subfunduszu za każdy rok obrotowy będzie zawierało szczegółowe informacje dotyczące faktycznej wysokości pobranych opłat.”;

34) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 3.5.1., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„3.5.1. Wartość Aktywów Netto Subfunduszu na koniec ostatniego roku obrotowego, zgodna z wartością zaprezentowaną w zbadanym przez biegłego rewidenta sprawozdaniu finansowym Funduszu

Wartość Aktywów Netto Subfunduszu na Dzień Wyceny 31 grudnia 2017 r. wyniosła 41,642 tysięcy złotych.

35) W Rozdziale III Części B Prospektu (Dane o Funduszu i Subfunduszach) zmieniono pkt 3.5.5., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„3.5.5. Zastrzeżenie, że indywidualna stopa zwrotu uczestnika z inwestycji jest uzależniona od wartości Jednostki Uczestnictwa w momencie jej zbycia i odkupienia przez Fundusz oraz od wysokości pobranych opłat manipulacyjnych, z zastrzeżeniem że wyniki historyczne nie gwarantują uzyskania podobnych wyników w przyszłości

Indywidualna stopa zwrotu z inwestycji jest uzależniona od wartości Jednostki Uczestnictwa w momencie jej zbycia i odkupienia przez Fundusz oraz od wysokości pobranych przez Fundusz opłat manipulacyjnych. Wyniki historyczne nie gwarantują uzyskania podobnych wyników w przyszłości.”;

36) W Rozdziale IV Prospektu (Dane Depozytariusza) zmieniono pkt 2.1., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„2.1. Zakres obowiązków Depozytariusza wobec Funduszu

Zgodnie z zawartą umową o prowadzenie rejestru Aktywów Funduszu, Depozytariusz zobowiązany jest prowadzić rejestr Aktywów Funduszu i rejestr Aktywów Subfunduszy oraz przyjmować i bezpiecznie przechowywać Aktywa Funduszu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Umowa o prowadzenie rejestru Aktywów Funduszu nakłada na Depozytariusza obowiązek prowadzenia i przechowywania dokumentacji zawierającej dane o przechowywanych Aktywach Funduszu i Aktywach Subfunduszy zgodnie z przepisami obowiązującego prawa.

Zgodnie z art. 72 Ustawy, do obowiązków Depozytariusza wobec Funduszu należy w szczególności:

- 1) przechowywanie Aktywów Funduszu;
- 2) prowadzenie rejestru wszystkich Aktywów Funduszu;
- 3) zapewnienie, aby środki pieniężne Funduszu były przechowywane na rachunkach pieniężnych i rachunkach bankowych prowadzonych przez podmioty uprawnione do prowadzenia takich rachunków zgodnie z przepisami prawa polskiego lub spełniające w tym zakresie wymagania określone w prawie wspólnotowym lub równoważne tym wymaganiom;
- 4) zapewnienie monitorowania przepływu środków pieniężnych Funduszu;
- 5) zapewnienie, aby zbywanie i odkupywanie Jednostek Uczestnictwa odbywało się zgodnie z przepisami prawa i statutem Funduszu;
- 6) zapewnienie, aby rozliczanie umów dotyczących Aktywów Funduszu następowało bez nieuzasadnionego opóźnienia, oraz kontrolowanie terminowości rozliczania umów z Uczestnikami;
- 7) zapewnienie, aby Wartość Aktywów Netto Funduszu oraz Wartość Aktywów Netto przypadających na Jednostkę Uczestnictwa była obliczana zgodnie z przepisami prawa i Statutem;
- 8) zapewnienie, aby dochody Funduszu były wykorzystywane w sposób zgodny z przepisami prawa i ze Statutem;
- 9) wykonywanie poleceń Funduszu, chyba że są sprzeczne z prawem lub Statutem;
- 10) weryfikowanie zgodności działania Funduszu z przepisami prawa regulującymi działalność funduszy inwestycyjnych lub ze Statutem w zakresie innym niż wynikający z pkt 5-8 oraz z uwzględnieniem interesu Uczestników.

Depozytariusz może zawierać umowy wymienione w punkcie 1) powyżej również z bankami krajowymi, instytucjami kredytowymi lub bankami zagranicznymi.

Depozytariusz zapewnia zgodne z prawem i Statutem wykonywanie obowiązków Funduszu, o których mowa w punktach 2) – 5) powyżej, co najmniej przez stałą kontrolę czynności faktycznych i prawnych dokonywanych przez Fundusz oraz nadzorowanie doprowadzenia do zgodności tych czynności z prawem i Statutem.

Ustawa stanowi, że w sytuacji, gdy Depozytariusz nie wykonuje obowiązków określonych w umowie o wykonywanie funkcji depozytariusza albo wykonuje je nienależycie:

- 1) Fundusz wypowiada umowę i niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję,
- 2) Komisja może nakazać Funduszowi zmianę Depozytariusza.

W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości Depozytariusza Fundusz niezwłocznie dokonuje zmiany Depozytariusza, w sposób zapewniający nieprzerwane wykonywanie obowiązków określonych w art. 72 ust. 1 Ustawy.”;

37) W Rozdziale IV Prospektu (Dane Depozytariusza) zmieniono pkt 4 w zakresie opisu „Usług rozliczeniowych”, nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„Usługi rozliczeniowe

Depozytariusz świadczy na rzecz Funduszu usługi rozliczeniowe związane z zawieraniem przez Fundusz transakcji na rynkach zorganizowanych. W związku ze świadczeniem przedmiotowych usług Depozytariusz może udzielić finansowania dla Funduszu w celu zapewnienia, aby rozliczenie umów dotyczących Aktywów Funduszu następowało bez opóźnienia.”;

38) W Rozdziale IV Prospektu (Dane Depozytariusza) zmieniono pkt 5.2., nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„5.2. Zakres usług świadczonych na rzecz Funduszu

Przechowywanie papierów wartościowych na rynkach zagranicznych.”;

39) W Rozdziale IV Prospektu (Dane Depozytariusza) w pkt 6 zmieniono dane spółki Citigroup Pty. Limited, nadając im nowe, następujące brzmienie:

„Firma: Citigroup Pty. Limited
Siedziba: Melbourne, Związek Australijski
Adres: Level 15, 120 Collins Street, Melbourne, Victoria 3000, Związek Australijski”;

40) W Rozdziale V Prospektu (Dane podmiotów obsługujących Fundusz) zmieniono pkt 2.1. ppkt. 13) nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„Symphony Wealth Management Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, Plac Bohaterów Getta 17, 40-547 Kraków, tel: (+48 32) 770 03 21”;

41) W Rozdziale VI Prospektu (Informacje dodatkowe) zmieniono pkt 4, nadając mu nowe, następujące brzmienie:

„4. Reklamacje

1. Reklamacje mogą być składane do:

- 1) Agenta Transferowego:

- Telefonicznie (+48 22 541 75 88);
- W formie pisemnej, wysyłając pismo pocztą tradycyjną na adres:

Moventum Sp. z o.o.

ul. Cybernetyki 21

02-677 Warszawa;

2) Dystrybutora:

- Osobiście lub przez pełnomocnika w biurze Dystrybutora;

3) Towarzystwa:

- W formie pisemnej, wysyłając pismo pocztą tradycyjną na adres Towarzystwa;
- Telefonicznie (+48 22 33713 50);
- Faksem (+48 22 337 13 70);
- W formie pisemnej, wysyłając wiadomość e-mail (reklamacje@franklintempleton.com);
- Osobiście w biurze Franklin Templeton:

Templeton Asset Management Poland TFI S.A.

Rondo ONZ 1

00-124 Warszawa.

2. Reklamacja może zostać złożona przez Uczestnika, potencjalnego Uczestnika
3. lub przez pełnomocnika. Pełnomocnictwo wymaga formy pisemnej i może być złożone wraz ze reklamacją lub w czasie jej rozpatrywania.
4. Reklamacje rozpatrywane są w możliwie najkrótszym terminie, bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania reklamacji. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie odpowiedzi przed jego upływem.
5. W szczególnie skomplikowanych przypadkach, uniemożliwiających rozpatrzenie reklamacji i udzielenie odpowiedzi w terminie, o którym mowa w pkt 3, Towarzystwo w informacji przekazywanej Uczestnikowi, który wystąpił z reklamacją przekazuje informacje o:
 - 1) postępowaniu reklamacyjnym, które nadal jest otwarte,
 - 2) przyczynie niemożności udzielenia pełnej odpowiedzi w danym momencie wraz ze wskazaniem okoliczności, które muszą być ustalone dla rozpatrzenia sprawy
 - 3) podmiocie rozpatrującym reklamację

- 4) czasie kolejnego kontaktu ze strony Moventum lub TAMP w celu przekazania aktualnych informacji
- 5) przewidywanym terminie rozpatrzenia reklamacji i udzielenia ostatecznej odpowiedzi
6. Odpowiedź na reklamację udzielana jest pisemnie i przekazywana listem poleconym na adres korespondencyjny podany przez Uczestnika i posiadany przez Fundusz lub Towarzystwo chyba, że Uczestnik w treści reklamacji wskaże inny adres. Odpowiedź może zostać dostarczona pocztą elektroniczną wyłącznie na wniosek Uczestnika.
7. Odpowiedź na reklamację jest udzielana w formie pisemnej, przy użyciu czcionki o wielkości co najmniej 12, a na uzasadnione żądanie Uczestnika przy użyciu większej czcionki.
8. Uczestnikowi przysługuje prawo odwołania się od stanowiska Towarzystwa w sprawie danej Reklamacji
9. Szczegółowy tryb przyjmowania i rozpatrywania reklamacji określają obowiązujące w Towarzystwie „Procedura Reklamacyjna”, dostępna na stronie internetowej Towarzystwa – www.franklintempleton.pl

Na podstawie art. 31 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. z 2016r., poz.1823) Towarzystwo informuje, że dla Towarzystwa oraz Funduszu podmiotem uprawnionym do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów z konsumentami jest Rzecznik Finansowy (siedziba: Al. Jerozolimskie 87, 02 – 001 Warszawa, adres strony internetowej www.rf.gov.pl).

Towarzystwo informuje o możliwości wykorzystania platformy ODR (poprzez stronę: <http://ec.europa.eu/consumers/odr/>) w celu rozstrzygnięcia sporów wynikających z internetowych umów sprzedaży lub umów o świadczenie usług zawieranych między konsumentami mieszkającymi w Unii a przedsiębiorcami mającymi siedzibę w Unii – w rozumieniu Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013 w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2006 i dyrektywy 2009/22/WE/ (rozporządzenie w sprawie ODR w sporach konsumenckich).

Osoba składająca reklamację może wystąpić z powództwem do właściwego miejscowo sądu powszechnego.”;

Pozostałe postanowienia Prospektu pozostają bez zmian.

Wyżej wymienione zmiany w Prospekcie wchodzi w życie w dniu ukazania się niniejszego ogłoszenia.